

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ.

(Συνέχεια, Τεύχος Α'. σελ. 26, Β'. σελ. 86 και Γ'. 148).

Παρά τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἰς ἀπόστασιν ἑπτὰ περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς βορείας αὐτοῦ πλευρᾶς ἀπεκαλύφθη μέγα ἐπίμηκες οἰκοδόμημα ἔχον πρὸς τὸ μέρος τοῦ ναοῦ ἰωνικὴν στοάν. Ἐν τῷ οἰκοδομήματι δὲ τούτῳ κατὰ τὴν νοτιοανατολικὴν αὐτοῦ γωνίαν ἀπεκαλύφθη ἀρχαῖον ἑλληνικὸν φρέαρ, ἐφ' οὗ ἦτο ἐκτισμένη μεταγενεστέρα, μεσαιωνικὴ, οἰκία. Τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας ταύτης καταστρέψας εὖρον ἐντετειχισμένα πλέον τῶν εἴκοσι ἐνεπιγράφων τεμαχίων πλακῶν, ἅτινα προσαρμοσθέντα ἀπετέλεσαν ἑννέα μὲν (ὧν πέντε μεγάλα καὶ τέσσαρα μικρὰ) τὴν ὄπισθεν ἐπιγραφὴν, τὰ λοιπὰ δὲ ἑτέραν (1). Εἶνε καταφανὲς ὅ,τι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἶνε τῶν ἐξ ἐκείνων ἐν τῷ ἱερῷ περιφρήμων στηλῶν, περὶ ὧν ὁ Πausanias λέγει τάδε (2, 27, 3): «στῆλαι δὲ εἰστήκεσαν ἐντὸς τοῦ περιβόλου, » τὸ μὲν ἀρχαῖον καὶ πλέονες ἐπ' ἐμοῦ δὲ ἐξ λοιπῶν καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐστὶν ὀνόματα ἀκεσθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, προσέτι δὲ καὶ νόσημα, ὅ,τι ἕκαστος ἐνόσησε καὶ ὅπως ἰάθη· γέγραπται δὲ φωνῇ τῇ Δωρίδι.» Καὶ ὁ Στράβων δὲ λέγει περὶ αὐτῶν τὰ ἐξῆς (Βιβ. ἡ, σελ. 373c): «Αὕτη (ἡ Ἐπίδαυρος) οὐκ ἄσημος ἡ πόλις καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ θεραπεύειν νόσους παντοδαπὰς πεπιστευμένου, καὶ τὸ ἱερὸν πλήρες ἔχοντος αἰ τῶν τε καμνόντων καὶ τῶν ἀνακειμένων πινάκων, » ἐν οἷς ἀναγεγραμμένοι τυγχάνουσιν αἱ θεραπείαι, » καθάπερ ἐν Κῶ τε καὶ Τρίκῃ.»

Αἱ διαστάσεις τῆς προκειμένης ἐπιγραφῆς ἔχουσιν οὕτως: ὕψ. 1.75, πλ. 0.75, πχ. 0.17. Μῆκος

(1) Τὴν δευτέραν ταύτην ἐπιγραφὴν δὲν δημοσιεύω νῦν καθότι ἔλλειπουσιν αὐτῇ εἰσέτι ἰκανὰ τεμάχια, περιμένων μήπως εὐρεθῶσι καὶ ταῦτα. Ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἄλλαι τῶν στηλῶν τούτων θὰ εὐρεθῶσι, καθότι ὁ περὶ τὸν χώρον εἰσέτι δὲν ἀνεσκάφη ὀλοσχερῶς.

γραμμάτων 0.006. Ἀπόστασις αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων 0.008 καὶ ἀπόστασις τῶν στίχων 0.006. Διατηροῦνται δὲ τὰ γράμματα ἐν καλλίστῃ καταστάσει καὶ εἶνε κεχαραγμένα στοιχηδόν, ὅπερ εὐχερῆ καθίστησι τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ κενῶν· οἱ στίχοι ὅμως δὲν εἶνε πάντες ἰσομήκεις, ἀλλ' οἱ μὲν ἔχουσι 50 γράμματα, οἱ δὲ 49, οἱ δὲ 48, τινὲς δὲ πάνυ ὀλίγοι καὶ 51. Αὕτη δὲ ἡ στοιχηδὸν διάταξις τῶν γραμμάτων βαίνει κανονικῶς μέχρι τοῦ στίχου 115. Ἐντεῦθεν ἐξακολουθεῖ μὲν ἡ στοιχηδὸν διάταξις, ἀλλ' οἱ στίχοι συμπυκνῶνται καὶ σύγκεινται ἐκ 52 καὶ 51 γραμμάτων· μόνον ἐν τρισὶ στίχοις (28, 60, 115), γίνεται παράβασις τῆς στοιχηδὸν διατάξεως ὡς πρὸς τὰ γράμματα Ι, Ι καὶ Λ, ἅτινα ὁ χαρακτὴρ παραλείψας κατὰ λάθος ἠναγκάσθη νὰ προσθέσῃ ὕστερον· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου 120 πρὸς οἰκονομίαν χώρου σμικρῶνται τὰ γράμματα, καὶ δὲν διατηρεῖται πανταχοῦ ἡ στοιχηδὸν κατάταξις.

Ὁ λίθος εἶνε ὑπόφαιος τιτανόλιθος, ὁ καλούμενος λιθογραφικὸς λίθος, ὅστις λεπτότατα ἔχων τὰ μόρια δὲν προστρίβεται εὐκόλως καὶ διὰ τοῦτο, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, εἶνε κατάλληλος πρὸς χάραξιν ἐπιγραφῆς καὶ καλὴν αὐτῆς διατήρησιν. Φαίνεται δ' ὅτι σκοπίμως ἐγένετο τοιαύτη ἐκλογή λίθου πρὸς ὅσον ἔνεστι καλλίστην διατήρησιν τῆς ἐπιγραφῆς, διότι ἐκ τῶν 100 περίπου εὐρεθειῶν μέχρι τοῦδε ἐπιγραφῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς μόνον αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται, ἐν αἷς εἶνε καταγεγραμμένα τὰ ἰάματα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, εἶνε κεχαραγμένα ἐν τοιοῦτῳ λίθῳ. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς πλακῶς εἶνε εἰς ἄκρον λεία, τὸ ὄπισθεν ὅμως μέρος εἶνε ὄλως ἀκατέργαστον, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνέκειτο ἔμπροσθεν τοίχου τινός.

Τὸ κείμενον τῆς 59 ἐπιγραφῆς ἔχει οὕτως:

Θ Ε Ο Σ Τ Υ

. . Μ Α Τ Α Τ Ο Υ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ
 . . Ε Ω Π Ε Ν Θ Ε Τ Η Ε Κ Υ Η Σ Ε Α Υ Τ Α Π Ε Ν
 . . Ο Ν Ι Κ Ε Τ Ι Σ Α Φ Ι Κ Ε Τ Ο Κ Α Ι Ε Ν Ε Κ Α
 5 . . Ε Ξ Η Λ Θ Ε Ε Ξ Α Υ Τ Ο Υ Κ Α Ι Ε Κ Τ Ο Υ Ι Α
 . . Υ Σ Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ Α Υ Τ Ο Σ Α Π Ο Τ Α Σ Κ Ρ
 . . Ε Ρ Ι Η Ρ Π Ε Τ Υ Χ Ο Υ Σ Α Δ Ε Τ Ο Υ Τ Ω Ν Ε Π
 . . Π Ι Ν Α Κ Ο Σ Θ Α Υ Μ Α Σ Τ Ε Ο Ν Α Λ Λ Α Τ
 10 . . Ι Κ Λ Ε Ω Β Α Ρ Ο Σ Ε Σ Τ Ε Ε Γ Κ Α Τ Ε Κ Ο Ι
 . . Ρ Α Ι Θ Μ Ο Ν Ι Κ Α Π Ε Λ Λ Α Ν Ι Σ Α Φ Ι Κ
 . . Μ Α Θ Ε Ι Σ Α Δ Ε Ο Υ Ι Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε
 . . Τ Ο Ν Δ Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ο Ν Φ Α Μ Ε Ν Ε Γ Κ Υ
 Α . . Ο Ι Τ Ο Κ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο Ο Ι Ε Π Ι Τ Ε Λ Ε Ι
 Δ . . Σ Θ Α Ι Ε Γ Κ Υ Ο Σ Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Ε Γ
 15 Ρ Ε Β Α Λ Ε Π Ο Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ι Κ Ε Τ Ι Σ Υ Π Ε
 Δ Ε Ο Υ Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Ε Π Ε Ρ Ω Τ Η Ν Ν
 Π Α Ν Τ Ο Σ Σ Α Α Ι Τ Η Σ Α Ι Τ Ο Κ Α Ι Ε Γ Κ Υ
 Ν Ι Ν Ο Υ Θ Ε Ν Κ Α Ι Τ Α Υ Τ Α Π Υ Ν Θ Α Ν Ο Μ Ε
 Ο Ι Τ Λ Ε Γ Ε Ι Ν Ω Σ Π Ο Ι Η Σ Ο Υ Ν Τ Ο Σ Κ Α
 20 Π Α Ρ Ε Ι Η Π Ο Τ Α Υ Τ Ο Ν Ι Κ Ε Τ Ι Σ Κ Α Ι Τ Ο
 Τ Ο Υ Τ Ο Σ Π Ο Υ Δ Α Ι Ε Κ Τ Ο Υ Α Β Α Τ Ο Υ Ε Ξ
 Κ Ε Κ Ο Α Ν Α Ν Η Ρ Τ Ο Υ Σ Τ Α Σ Χ Η Ρ Ο Σ Δ
 Ε Ν Ο Σ Α Ι Κ Ε Τ Ο Π Ο Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ι Κ Ε Τ
 . Ι Ν Α Κ Α Σ Α Π Ι Σ Τ Ε Ι Τ Ο Ι Σ Ι Α Μ Α Σ Ι Ν
 25 . Α Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ω Ν Δ Ε Ο Υ Ι Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο
 . Ο Σ Α Υ Τ Ο Υ Κ Α Ι Μ Ε Λ Λ Ο Ν Τ Ο Σ Β Α Λ Λ Ε
 . Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ε Φ Α Λ Ε Σ Θ Α Ι Ε Π Ι Τ Α Ν Χ Η Ρ
 . Ο Υ Σ Ω Σ Λ Α Π Ο Β Α Ι Η Δ Ο Κ Ε Ι Ν Σ Υ Γ Κ Α
 . Ω Ν Δ Α Κ Τ Υ Λ Ω Ν Ε Π Ε Ι Δ Ε Π Α Ν Τ Α Σ Ε Ξ
 30 . Ι Ε Τ Ι Α Π Ι Σ Τ Η Σ Ο Ι Τ Ο Ι Σ Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ
 . Α Τ Α Τ Ο Ε Ρ Ο Ν Α Υ Τ Ο Σ Δ Ο Υ Φ Α Μ Ε Ν Ο
 . Υ Τ Ο Σ Ο Ε Ο Υ Σ Ι Ν Α Π Ι Σ Τ Ο Ι Σ Τ Ο
 Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Υ Γ Ι
 Π Τ Λ Λ Ο Σ Α Υ Τ Α Ι Κ Ε Τ Η Λ Θ
 35 Ο . Ρ Ο Ν Τ Ω Ν Ι Α Μ Α Τ Ω Ν Τ Ν Α
 Τ Α Χ Ω Λ Ο Υ Σ Κ Α Ι Τ Υ Φ Λ Ο Υ Σ Υ Γ
 Ν Ο Ν Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ο Υ Σ Α Δ Ε Ο Υ Ι
 Ο Τ Υ Γ Ι Η Μ Ε Ν Ν Ι Ν Π Ο Ι Η Σ Ο
 Ι Σ Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Υ Ν Α Ρ Γ Υ Ρ Ε Ο Ν
 40 Α Ν Σ Χ Ι Σ Σ Α Ι Ο Υ Τ Ο Ν Ο Π

Χ Α . . Α Θ Α

Α Σ Κ Λ Α Ρ Ι Ο Υ
 Τ Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο Υ Σ Η Δ Η Κ Υ Ο Υ Σ Α Ρ Ο Ι Τ Ο Ν
 Θ Ε Υ Δ Ε Ε Ν Τ Ω Ι Α Β Α Τ Ω Ι Ω Σ Δ Ε Τ Α Χ Ι Σ
 Ρ Ο Υ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο Κ Ο Ρ Ο Ν Ε Τ Ε Κ Ε Ο Σ Ε Υ 5
 Α Ν Α Σ Ε Λ Ο Υ Τ Ο Κ Α Ι Α Μ Α Τ Α Ι Μ Α Τ Ρ Ι
 Ι Τ Ο Α Ν Θ Ε Μ Α . Ρ Ε Γ Ρ Α Υ Α Τ Ο Ο Υ Μ Ε Γ Ε
 Ο Θ Ε Ι Ο Ν Ρ Ε Ν Θ Ε Τ Η Ω Σ Ε Κ Υ Η Σ Ε Ε Γ Γ Α Σ
 Μ Α Θ Η Κ Α Ι Μ Ι Ν Ε Θ Η Κ Ε Υ Γ Ι Η Τ Ρ Ι Ε Τ Η Σ
 Ε Τ Ο Ε Ι Σ Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Υ Ρ Ε Ρ Γ Ε Ν Ε Α Σ Ε Γ 10
 Ι Α Ι Τ Ε Ι Σ Θ Α Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Κ Υ Η Σ Α Ι Κ Ο
 Ο Ν Ε Σ Σ Ε Ι Σ Θ Α Ι Ν Ι Ν Κ Α Ι Ε Ι Τ Ι Α Λ Λ Ο
 Ν Α Υ Τ Α Δ Ο Υ Θ Ε Ν Ο Σ Φ Α Μ Ε Ν Ε Τ Ι Ρ Ο Ι
 Γ Α Σ Τ Ρ Ι Ε Φ Ο Ρ Ε Ι Τ Ρ Ι Α Ε Τ Η Ε Σ Τ Ε Ρ Α
 Ρ Τ Ο Υ Τ Ο Κ Ο Υ Ε Γ Κ Α Τ Α Κ Ο Ι Μ Α Θ Ε Ι Σ Α 15
 Ι Ν Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ε Ι Ο Υ Γ Ε Ν Ο Ι Τ Ο Α Υ Τ Α Ι
 Ο Σ Ε Ι Η Υ Ρ Ε Ρ Δ Ε Τ Ο Κ Ο Υ Ρ Ο Ι Θ Ε Μ Ε Ν
 Ν Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ Ε Ι Τ Ι Ν Ο Σ Κ Α Ι Α Λ Λ Ο Υ Δ Ε
 Ι Τ Ο Υ Τ Ο Ε Ρ Ε Ι Δ Ε Ν Υ Ν Υ Ρ Ε Ρ Τ Ο Υ Τ Ο Υ
 Υ Τ Ο Ο Ι Φ Α Μ Ε Ν Ε Ρ Ι Τ Ε Λ Ε Ι Ν Μ Ε Τ Α Δ Ε 20
 Ε Λ Θ Ο Υ Σ Α Ω Σ Ε Ξ Ω Τ Ο Υ Ι Α Ρ Ο Υ Η Σ Ε Τ Ε
 Α Κ Τ Υ Λ Ο Υ Σ Α Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ Ε Χ Ω Ν Ρ Λ Α Ν
 Α Σ Θ Ε Ρ Ρ Ω Ν Δ Ε Τ Ο Υ Σ Ε Ν Τ Ω Ι Ι Α Ρ Ω Ι
 Κ Α Ι Υ Ρ Ο Δ Ι Ε Σ Υ Ρ Ε Τ Α Ε Ρ Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α
 Κ Ε Ι Υ Ρ Ο Τ Ω Ι Ν Α Ω Ι Α Σ Τ Ρ Α Γ Α Λ Ι Ι Ο Ν 25
 Ι Ν Τ Ω Ι Α Σ Τ Ρ Α Γ Α Λ Ω Ι Ε Ρ Ι Φ Α Ν Ε Ν Τ Α
 Α Κ Α Ι Ε Κ Τ Ε Ι Ν Α Ι Ο Υ Τ Ο Υ Σ Δ Α Κ Τ Υ
 Μ Υ Α Σ Τ Α Ν Χ Η Ρ Α Κ Α Θ Ε Ν Α Ε Κ Τ Ε Ι Ν Ε Ι Ν
 Ε Υ Θ Υ Ν Α Ι Ε Ρ Ε Ρ Ω Τ Η Ν Ν Ι Ν Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν
 Μ Α Σ Ι Τ Ο Ι Σ Ε Ρ Ι Τ Ω Μ Ρ Ι Ν Α Κ Ω Ν Τ Ω Ν 30
 Τ Ι Τ Ο Ι Ν Υ Ν Ε Μ Ρ Ρ Ο Σ Θ Ε Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Σ
 Λ Ο Ι Ρ Ο Ν Ε Σ Τ Ω Τ Ο Ι Φ Α Μ Ε Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Σ
 Η Σ Ε Ξ Η Λ Θ Ε Α Μ Β Ρ Ο Σ Ι Α Ε Ξ Α Θ Α Ν Α Ν
 Ε Ρ Ο Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ρ Ε Ρ Ι Ε Ρ Ρ Ο Υ Σ Α Δ Ε
 Δ Ι Ε Γ Ε Λ Α Ω Σ Α Ρ Ι Θ Α Ν Α Κ Α Ι Α Δ Υ Ν Α 35
 Ι Ε Ι Σ Γ Ι Ν Ε Σ Θ Α Ι Ε Ν Υ Ρ Ν Ι Ο Ν Ι Δ Ο Ν
 Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Ο Ι Ο Θ Ε Ο Σ Ε Ρ Ι Σ Τ Α Σ
 Ι Μ Ι Σ Θ Ο Μ Μ Α Ν Τ Ο Ι Ν Ι Ν Δ Ε Η Σ Ο Ι Α Ν
 Υ Ρ Ο Μ Ν Α Μ Α Τ Α Σ Α Μ Α Θ Ι Α Σ Ε Ι Ρ Α Ν .
 Τ Ι Λ Λ Ο Ν Τ Ο Ν Ν Ο Σ Ο Υ Ν Τ Α Κ Α Ι Φ Α Ρ Μ . 40

. Α Ι Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε
 Ε Τ Ο Ε Ι Σ Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Υ . .
 Ν Ο Μ Ι Ξ Ο Μ Ε Ν Α Μ Ε Τ Α Τ Ο Υ
 45 Ι Τ Ο Μ Π Α Τ Ε Ρ Α Τ Ο Ν Τ Ο Υ
 Ν Ι Α Υ Τ Ο Υ Τ Υ Χ Ο Ν Τ Α Ε Φ
 Α Π Ι Ν Α Σ Υ Π Ο Δ Ε Κ Ο Μ Α Ι
 Ο Ν Ε Ι Π Ε Ι Ν Ο Δ Ε Λ Ε Γ Ε
 Ο Σ Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Σ Σ Τ Ι Γ
 50 Ι Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Α
 Ι Κ Ε Λ Ε Σ Θ Α Ι Ν Ι Ν Ε
 Τ Α Ι Ν Ι Α Ν Α Ν Θ Ε Μ
 Κ Α Ι Α Φ Η Λ Ε Τ Ο Τ Α
 Ν Σ Τ Ι Γ Μ Α Τ . . , Α Ν
 55 Α Μ Μ Α Τ . Τ Α Ε Κ Τ Ο
 Α Β Ε Ρ Ο Ι Τ Ο Ι Σ Υ Π
 Ω Σ Τ Α Ν Θ Ε Μ Ε Ν Τ Ω Ι
 Α Ι Λ Δ Ι Δ Ο Υ Τ Α Υ Τ Α Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ω
 Ε Π Ι Σ Τ Α Σ Ε Π Ε Ρ Ω Τ Η Ν Ν Ι Ν Ε Ι Ε Χ Ο Ι Τ
 60 Θ Η Ν Α Ν Α Ν Θ Ε Μ Α Ε Ι Σ Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Α Υ Τ Ο
 Τ Ο Ι Ο Υ Τ Ο Ν Π Α Ρ Α Υ Τ Ο Υ Α Λ Λ Α Ι Κ Α Υ Γ Ι
 Ν Α Γ Ρ Α Υ Α Μ Ε Ν Ο Σ Μ Ε Τ Α Δ Ε Τ Ο Υ Τ Ο Τ Ο
 Α Ν Π Ε Ρ Ι Δ Η Σ Α Ι Π Ε Ρ Ι Τ Α Σ Τ Ι Γ Μ Α Τ Α
 Ε Λ Θ Η Ι Ε Κ Τ Ο Υ Α Β Α Τ Ο Υ Α Φ Ε Λ Ο Μ Ε Ν Ο
 65 Π Ρ Ο Σ Ω Π Ο Ν Α Π Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ν Α Σ Κ Α Ι Ε Γ
 Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Ε Ξ Ε Λ Θ Ω Ν Ε Κ
 Τ Α Γ Ρ Α Μ Α Τ Α Ο Υ Κ Ε Χ Ο Υ Σ Α Ν Ε Γ Κ Α Θ Ι
 Π Ρ Ο Σ Ω Π Ο Ν Π Ο Ι Τ Ο Ι Σ Ι Δ Ι Ο Ι Σ Σ Τ Ι Γ
 Μ Α Τ Α Λ Ε Λ Α Β Η Κ Ο Σ Ε Υ Φ Α Ν Η Σ Ε Π Ι Δ
 70 Θ Ε Υ Δ Ε Ε Δ Ο Ξ Ε Δ Η Α Υ Τ Ω Ι Ο Θ Ε Ο Σ Ε Π Ι
 Κ Α Υ Γ Ι Η Π Ο Ι Η Σ Ω Α Υ Τ Ο Σ Δ Ε Φ Α Μ Ε Ν Δ
 Σ Α Ν Τ Α Φ Α Μ Ε Ν Ν Ι Ν Π Α Υ Σ Ε Ι Ν Α Μ Ε Ρ Α
 Α Ν Η Ρ Α Φ Ι Κ Ε Τ Ο Π Ο Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ι Κ Ε Τ
 Β Λ Ε Φ Α Ρ Α Μ Ο Ν Ο Ν Ε Χ Ε Ι Ν Ε Ν Ε Ι Μ Ε Ν Δ
 Μ Ε Ν Ο Λ Ω Σ Ε Λ Ε Γ Ο Ν Δ Η Τ Ι Ν Ε Σ Τ Ω Ν Ε Ν
 75 Ν Ο Μ Ι Ξ Ε Ι Ν Β Λ Ε Υ Ε Ι Σ Θ Α Ι Ο Λ Ω Σ Μ Η Δ
 Λ Ο Υ Α Λ Λ Η Χ Ω Ρ Α Μ Μ Ο Ν Ο Ν Ε Γ Κ Α Θ . . .
 Κ Ε Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ε Υ Η Σ Α Ι Τ Ι Φ Α
 Ρ Α Ε Γ Χ Ε Α Ι Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Α Μ Ε Ρ
 80 Κ Ω Θ Ω Ν Σ Κ Ε Υ Ο Φ Ο Ρ Ο Σ Ε Ι . . . Ι Α Ρ .
 Κ Α Σ Τ Α Δ Ι Ο Ν Κ Α Τ Ε Π . Τ Ε . . . Ν Ε Σ Τ
 Π Ε Ι Τ Α Σ Υ Ν Τ Ε Τ Ρ Ι Μ Μ Ε Ν Α Σ . . Υ Η Ω Σ
 Ε Ξ Ο Υ Ο Δ Ε Σ Π Ο Τ Α Σ Ε Ι Θ Ι Σ Τ . . Ι Ν Ε Ι
 Σ Τ Ρ Α Κ Α Κ Α Θ Ι Ξ Ο Μ Ε Ν Ο Σ Ο Δ Ο . Π Ο Ρ Ο

Ν Α Σ . Γ Ι Η Σ Ε Ξ Η Λ Θ Ε Ρ Α Ι Σ Α Φ Ω Ν Ο Σ
 Ρ Φ Ω Ν Α Σ Ω Σ Δ Ε Ρ Ρ Ο Ε Θ Υ Σ Α Τ Ο Κ Α Ι
 Τ Ο Ο Π Α Ι Σ Ο Τ Ω Ι Θ Ε Ω Ι Ρ Υ Ρ Φ Ο Ρ Ω Ν
 Ρ Α Ι Δ Ο Σ Ρ Ο Τ Ι Β Λ Ε Υ Α Σ Υ Ρ Ο Δ Ε Κ Ε Σ
 Α Ρ Α Ρ Ε Σ Τ Ι Α Ρ Ο Θ Υ Σ Ε Ι Ν Τ Α Ι Α Τ Ρ Α 45
 Ε Φ Α Ο Δ Ε Ρ Α Τ Η Ρ Ε Κ Ρ Λ Α Γ Ε Ι Σ Ρ Α Λ Ι Ν
 Ρ Α Λ Ι Ν Κ Α Ι Ε Κ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Υ Γ Ι Η Σ Ε Γ Ε
 Μ Α Τ Α Ε Χ Ω Ν Ε Ν Τ Ω Ι Μ Ε Τ Ω Ρ Ω Ι Ο Υ Τ Ο Σ
 Υ Τ Ο Υ Τ . . Ν Ι Α Ι Κ Α Τ Α Δ Η Σ Α Ι Τ Α Σ Τ Ι
 Ρ Ε Ι . . . Γ Ε Ν Η Τ Α Ι Τ Ο Υ Α Β Α Τ Ο Υ 50
 . . . Ο Ν Ν Α Ο Ν Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε Ν Ο
 . . . Ν Ι Α Ν Κ Α Ι Τ Ο Μ Ε Ν Ρ Ρ Ο Σ Ω Ρ Ο Ν
 Δ . . Α Ι Ν Ι Α Ν Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ε Ι Σ Τ Ο Ν Ν Α
 Υ Μ Ε Τ Ω Ρ Ο Υ Ε Χ Ε Δ Ω Ρ Ο Σ Τ Α Ρ Α Ν Δ Α
 Α Ρ Χ Ο Υ Σ Ι Ν Ο Υ Τ Ο Σ Λ Α Β Ω Ν Ρ Α Ρ . . . 55
 Θ Ε Ω Ι Ε Ι Σ Ε Ρ Ι Δ Α Υ Ρ Ο Ν Υ Ρ Ε Ρ Α Υ . . .
 Ν Δ Ε Ο Ψ Ι Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Ο Ι Ο Θ Ε . . .
 Ι Ν Α Χ Ρ Η Μ Α Τ Α Ρ Α Ρ Ρ Α Ν Δ Α Ρ Ο Υ Ε . . .
 Σ Δ Ο Υ Φ Α Μ Ε Ν Λ Ε Λ Α Β Η Κ Ε Ι Ν Ο Υ Θ Ε .
 Η Ν Ι Ν Ρ Ο Η Σ Α Ι Α Ν Θ Η Σ Ε Ι Ν Ο Ι Ε Ι Κ Ο 60
 Ν Θ Ε Ο Ν Τ Α Ν Τ Ο Υ Ρ Α Ν Δ Α Ρ Ο Υ Τ Α Ι Ν Ι
 Ο Υ Κ Α Ι Κ Ε Λ Ε Σ Θ Α Ι Ν Ι Ν Ε Ρ Ε Ι Κ Α Ε Ξ
 Ν Τ Α Ν Τ Α Ι Ν Ι Α Ν Α Ρ Ο Ν Ι Ψ Α Σ Θ Α Ι Τ Ο
 Κ Α Τ Ο Ρ Τ Ρ Ι Ξ Α Σ Α Ι Ε Ι Σ Τ Ο Υ Δ Ω Ρ Α
 Τ Ο Υ Α Β Α Τ Ο Υ Τ Α Ν Τ Α Ι Ν Ι Α Ν Α Φ Η Λ Ε Τ Ο 65
 Δ Ω Ν Δ Ε Ε Ι Σ Τ Ο Υ Δ Ω Ρ Ε Ω Ρ Η Τ Ο Α Υ Τ Ο Υ
 Μ Α Σ Ι Ν Κ Α Ι Τ Α Τ Ο Υ Ρ Α Ν Δ Α Ρ Ο Υ Γ Ρ Α
 Α Υ Ρ Ι Ο Σ Ρ Α Ι Σ Ο Υ Τ Ο Σ Λ Ι Θ Ι Ω Ν Ε Ν Ε . . .
 Σ Τ Α Σ Ε Ι Ρ Ε Ι Ν Τ Ι Μ Ο Ι Δ Ω Σ Ε Ι Σ Α Ι Τ .
 Ε Κ Α Σ Τ Ρ Α Γ Α Λ Ο Υ Σ Τ Ο Ν Δ Ε Θ Ε Ο Ν Γ Ε Λ Α 70
 Σ Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Υ Γ Ι Η Σ Ε Ξ Η Λ Θ Ε
 Α Σ Α Τ Ε Ρ Σ Ρ Τ Ι Λ Ο Σ Ο Υ Τ Ω Σ Ω Σ Τ Ε Τ Α
 Ε Ν Α Υ Τ Ο Ι Σ Μ Η Θ Ε Ν Α Λ Λ Α Κ Ε Ν Ε Α Ε Ι
 Τ Ω Ι Ι Α Ρ Ω Ι Τ Α Ν Ε Υ Η Θ Ι Α Ν Α Υ Τ Ο Υ Τ Ο
 Ε Μ Ι Α Ν Υ Ρ Α Ρ Χ Α Ν Ε Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ο Ρ Τ Ι Λ 75
 . . Τ Ι Ο Υ Ν Α Υ Τ Ω Ι Ο Υ Ι Σ Ε Φ Α Ν Η Ε Δ Ο
 . . . Ι Τ Α Δ Ι Α Γ Α Γ Ο Ν Τ Α Τ Α Β Λ Ε Φ Α
 . . . Α Σ Β Λ Ε Ρ Ω Ν Α Μ Φ Ο Ι Ν Ε Ξ Η Λ Θ Ε
 . . . Ε Ρ Ε Ι Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο Ρ Ε Ρ Ι Τ Ο Δ Ε
 Α Α Ν Ω Ι Ξ Ε Τ Ο Γ Γ Υ Λ Ι Ο Ν Κ Α . . Ρ Ε Σ Κ Ο 80
 Δ Ε Ι Δ Ε Τ Ο Γ Κ Ω Θ Ω Ν Α Κ Α Τ Ε . . Ο Τ Α
 Ν Ε Λ Υ Ρ Ε Ι Τ Ο Κ Α Ι Σ Υ Ν Ε Τ Ι Θ Ε Ι . . Ο
 Σ Ο Υ Ν Τ Ι Σ Ι Δ Ω Ν Α Υ Τ Ο Ν Τ Ι Ω Α Θ Λ Ι Ε

85 Φ Α Σ Υ Ν Τ Ι Θ Η Σ Ι Τ Ο Γ Κ Ω Θ Ω Ν Α . . Τ Α Ν
 Ρ Ω Ι Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ο Σ Υ Γ Ι Η Π Ο Ι Η Σ Α Ι Δ Υ
 Θ Ε Ι Σ Τ Α Ο Σ Τ Ρ Α Κ Α Ε Ι Σ Τ Ο Γ Γ Υ Λ Ι Ο Ν
 Τ Ο Α Ν Ω Ι Ξ Ε Τ Ο Γ Γ Υ Λ Ι Ο Ν Κ Α Ι Ε Ξ Α Ι Ρ
 Ν Ο Ν Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Ε Σ Π Ο Τ Α Ι Η Ρ Μ Α Ν Ε Υ Σ
 90 Σ Δ Ε Α Κ Ο Υ Σ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Τ Ω Ι Θ Ε Ω Ι Τ Ο Γ
 Α Ι Σ Χ Ι Ν Α Σ Ε Γ Κ Ε Κ Ο Ι Μ Ι Σ Μ Ε Ν Ω Ν Η Δ
 Β Α Σ Υ Π Ε Ρ Ε Κ Υ Π Τ Ε Ε Ι Σ Τ Ο Α Β Α Τ Ο Ν Κ
 Π Ε Ρ Ι Σ Κ Ο Λ Ο Π Α Σ Τ Ι Ν Α Σ Τ Ο Υ Σ Ο Π Τ Ι
 Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ Κ Α Ι Τ Υ Φ Λ Ο Σ Γ Ε Γ Ε Ν Η Μ Ε
 95 Ε Κ Α Θ Ε Υ Δ Ε Κ Α Ι Υ Γ Ι Η Σ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο
 Ε Υ Ι Π Ρ Ο Σ Λ Ο Γ Χ Α Ν Ε Τ Η Ε Φ Ο Ρ Η Σ Ε Ε Ξ
 Δ Α Υ Τ Ο Υ Ε Ξ Ε Λ Ω Ν Τ Α Ν Λ Ο Γ Χ Α Ν Ο Θ Ε Ο
 Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Υ Γ Ι Η Σ Ε Ξ Η Ρ Π Ε Τ Α Ν
 Α Ν Η Ρ Τ Ο Ρ Ω Ν Α Ι Ο Σ Δ Ε Μ Ε Λ Ε Α Σ Ο Υ Τ Ο
 100 Ε Δ Ο Ξ Ε Ο Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Τ Α Σ Τ Ε Ρ Ν Α Μ Α Χ
 Λ Ε Α Σ Ε Ξ Ε Λ Ε Ι Ν Κ Α Ι Δ Ο Μ Ε Ν Ο Ι Ε Σ Τ Α
 Θ Η Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Ε Ξ Η Λ Θ Ε
 Κ Α Ι Υ Γ Ι Η Σ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο Κ Α Τ Ε Π Ι Ε Δ Α Υ
 Κ Α Ν Ι Ε Μ Β Ε Β Λ Η Μ Ε Ν Α Σ Ε Κ Π Ι Ω Ν
 Α Ν Η Ρ Ε Ν Α Ι Δ Ο Ι Ω Ι Λ Ι Θ Ν Ο Υ Τ Ο Σ Ε Ν Υ
 105 Σ Υ Γ Γ Ι Ν Ε Σ Θ Α Ι Ε Ξ Ο Ν Ε Ι Ρ Ω Σ Σ Ω Ν Δ Ε
 Ν Ο Σ Ε Ξ Η Λ Θ Ε Ν Τ Α Ι Σ Χ Ε Ρ Σ Ι Ν Ε Χ Ω Ν
 Ε Ρ Μ Ο Δ Ι Κ Ο Σ Λ Α Μ Ψ Α Κ Η Ν Ο Σ Α Κ Ρ Η Τ Η
 Δ Ο Ν Τ Α Ι Α Σ Α Τ Ο Κ Α Ι Ε Κ Ε Λ Η Σ Α Τ Ο Ε Ξ
 Ι Α Ρ Ο Ν Ο Π Ο Σ Σ Ο Ν Δ Υ Ν Α Ι Τ Ο Μ Ε Γ Ι Σ
 110 Ν Ο Ν Η Ν Ι Κ Ε
 Ν Ι Κ Α Ν Ω Ρ Χ Ω Λ Ο Σ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Κ Α Θ Η Μ Ε Ν
 Π Α Ξ Α Σ Ε Φ Ε Υ Γ Ε Ο Δ Ε Α Σ Τ Α Σ Ε Δ Ι Ω Κ Ε
 Α Ν Η Ρ Δ Α Κ Τ Υ Λ Ο Ν Ι Α Θ Η Υ Π Ο Ο Φ Ι Ο Σ Ο
 Π Ο Τ Ο Υ Α Γ Ρ Ι Ο Υ Ε Λ Κ Ε Ο Σ Δ Ε Ι Ν Ω Σ Δ Ι
 115 Ρ Α Π Ο Ν Τ Ω Ν Ε Ξ Ε Ν Ε Ι Χ Θ Ε Ι Σ Ε Π Ι Ε Δ Ρ Α
 Λ Α Β Ο Ν Τ Ο Σ Ε Ν Τ Ο Υ Τ Ω Ι Δ Ρ Α Κ Ω Ν Ε Κ Τ Ο
 Ι Α Σ Α Τ Ο Γ Α Ι Γ Λ Ω Σ Σ Α Ι Κ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο Π Ο
 Π Α Λ Ι Ν Ε Ξ Ε Γ Ε Ρ Θ Ε Ι Σ Δ Ε Ω Σ Η Σ Υ Γ Ι Η Σ
 Κ Ο Ν Ε Υ Π Ρ Ε Π Η Τ Α Μ Μ Ο Ρ Φ Α Ν Ε Π Ι Τ Ο Ν Δ
 120 Α Λ Κ Ε Τ Α Σ Α Λ Ι Κ Ο Σ Ο Υ Τ Ο Σ Τ Υ Φ Λ Ο Σ Ε Ω Ν Ε Ν Υ Ρ Ν Ι
 Κ Τ Υ Λ Ο Ι Ξ Δ Ι Α Γ Ε Ι Ν Τ Α Ο Μ Μ Α Τ Α Κ Α Ι Ι Δ Ε Ι Ν Τ Α Δ
 Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Υ Γ Ι Η Σ Ε Ξ Η Λ Θ Ε Η Ρ Α Ι Ε Υ Σ Μ Υ Τ Ι Λ Η
 Τ Ρ Ι Χ Α Σ Ε Ν Δ Ε Τ Ω Ι Γ Ε Ν Ε Ι Ω Ι Ρ Α Μ Ρ Ο Λ Λ Α Σ Α Ι Ξ Χ
 Τ Ω Ν Α Λ Λ Ω Ν Ε Ν Ε Κ Α Θ Ε Υ Δ Ε Τ Ο Ν Δ Ε Ο Θ Ε Ο Σ Χ Ρ Ι Ξ Α
 125 Τ Ρ Ι Χ Α Σ Ε Χ Ε Ι Ν . . . Υ Σ Ω Ν Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Ε Υ Σ Ρ Α Ι
 Κ Α Τ Α Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Θ . . . Ε Υ Ο Μ Ε Ν Ο Σ Τ Ο Υ Σ Ο Ρ Τ Ι Α

Τ Ο Υ Τ Ο Ν Γ Α Ρ Ο Υ Δ Ε Κ Α Ο Ε Ν Ε Π Ι Δ Α Υ
 Ν Α Ι Τ Ο Α Κ Ο Υ Σ Α Σ Τ Α Υ Τ Α Ο Π Α Ι Σ Σ Υ Ν 85
 Η Ρ Π Ε Ε Ι Σ Τ Ο Ι Ε Ρ Ο Ν Ε Π Ε Ι Δ Α Φ Ι Κ Ε
 Ε Ν Υ Γ Ι Η Τ Ο Γ Κ Ω Θ Ω Ν Α Γ Ε Γ Ε Ν Η Μ Ε
 Ε Τ Α Ρ Ρ Α Χ Θ Ε Ν Τ Α Κ Α Ι Λ Ε Χ Θ Ε Ν Τ Α Ω
 Κ Ω Θ Ω Ν Α
 Η Τ Ω Ν Ι Κ Ε Τ Α Ν Ε Π Ι Δ Ε Ν Δ Ρ Ε Ο Ν Τ Ι Α Μ 90
 Α Τ Α Π Ε Τ Ω Ν Ο Υ Ν Α Π Ο Τ Ο Υ Δ Ε Ν Δ Ρ Ε Ο Σ
 Λ Λ Ο Υ Σ Α Μ Φ Ε Π Α Ι Σ Ε Κ Α Κ Ω Σ Δ Ε Δ Ι Α
 Ν Ο Σ Κ Α Θ Ι Κ Ε Τ Ε Υ Σ Α Σ Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ε Ν
 Ε Ν Τ Α Ι Γ Ν Α Θ Ω Ι Ε Γ Κ Ο Ι Τ Α Σ Θ Ε Ν Τ Ο Σ 95
 Σ Ε Ι Σ Τ Α Σ Χ Η Ρ Α Σ Ο Ι Ε Δ Ω Κ Ε Α Μ Ε Ρ Α Σ
 Λ Ο Γ Χ Α Ν Ε Ν Τ Α Ι Σ Χ Ε Ρ Σ Ι Ν Ε Χ Ω Ν
 Σ Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ω Ν Ε Ν Υ Π Ν Ι Ο Ν Ε Ι Δ Ε
 Α Ι Ρ Α Ι Α Ν Σ Χ Ι Σ Σ Α Ν Τ Α Τ Α Σ Δ Ε Μ Ε
 Σ Χ Ε Ι Ρ Α Σ Κ Α Ι Σ Υ Ν Ρ Α Υ Α Ι Τ Α Σ Τ Η 100
 Τ Α Θ Η Ρ Ι Α Ε Ν Τ Α Ι Σ Χ Ε Ρ Σ Ι Ν Ε Χ Ω Ν
 Τ Α Δ Ο Λ Ω Θ Ε Ι Σ Υ Π Ο Μ Α Τ Ρ Υ Ι Α Σ Ε Γ Κ Υ
 Π Ν Ι Ο Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Π Α Ι Δ . Κ Α Λ Ω Ι
 Τ Ο Λ Λ Ι Θ Ο Ν Ε Γ Β Α Λ Λ Ε Ι Κ Α Ι Α Ν Ε Λ Ο Μ Ε 105
 Σ Τ Ο Υ Σ Ω Μ Α Τ Ο Σ Τ Ο Υ Τ Ο Ν Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ
 Ε Λ Θ Ο Ν Τ Α Λ Ι Θ Ο Ν Ε Ν Ε Γ Κ Ε Ι Ν Ε Ι Σ Τ Ο
 Ο Ν Ο Δ Ε Τ Ο Μ Π Ρ Ο Τ Ο Υ Α Β Α Τ Ο Υ Κ Ε Ι Μ Ε 110
 Ο Υ Π Α Ι Σ . Ι Σ Υ Π Α Ρ Τ Ο Ν Σ Κ Ι Π Ω Ν Α Α Ρ
 Κ Α Ι Ε Κ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Υ Γ Ι Η Σ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο
 Υ Τ Ο Σ Τ Ο Ν Τ Ο Υ Π Ο Δ Ο Σ Δ Α Κ Τ Υ Λ Ο Ν Υ
 Α Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ Μ Ε Θ Α Μ Ε Ρ Α Υ Π Ο Τ Ω Ν Θ Ε
 Μ Α Τ Ο Σ Τ Ι Ν Ο Σ Κ Α Θ Ι Ξ Ε Υ Π Ν Ο Υ Δ Ε Ν Ι Ν 115
 Υ Α Β Α Τ Ο Υ Ε Ξ Ε Λ Θ Ω Ν Τ Ο Ν Δ Α Κ Τ Υ Λ Ο Ν
 Ι Η Σ Α Σ Ε Ι Σ Τ Ο Α Β Α Τ Ο Ν Α Ν Ε Χ Ω Ρ Η Σ Ε
 Ε Φ Α Ο Υ Ι Ν Ε Ι Δ Ε Ι Ν Δ Ο Κ Ε Ι Ν Ν Ε Α Ν Ι Σ
 Α Κ Τ Υ Λ Ο Ν Ε Π Ι Π Η Ν Φ Α Ρ Μ Α Κ Ο Ν
 Ο Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Ο Θ Ε Ο Σ Ρ Ο Τ Ε Λ Θ Ω Ν Τ Ο Ι Σ Δ Α 120
 Ε Ν Δ Ρ Η Ο Ρ Α Τ Ο Ν Τ Α Ε Ν Τ Ω Ι Ι Α Ρ Ω Ι Α Μ Ε Ρ Α Σ Δ Ε Γ Ε
 Ν Α Ι Ο Σ Ο Υ Τ Ο Σ Ο Υ Κ Ε Ι Χ Ε Ν Ε Ν Τ Α Ι Κ Ε Φ Α Λ Α Ι
 Υ Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ Δ Ε . . . Κ Α Τ Α Γ Ε Λ Α Μ Ε Ν Ο Σ Υ Ρ .
 Σ Φ Α Ρ Μ Α Κ Ω Ι Τ Α Ν Κ Ε Φ Α Λ Α Ν Ε Ρ Ο Η Ξ Ε
 Σ Α Ι Δ Η Σ Ο Υ . . . Υ Π Α Ρ Υ Ρ Ο Κ Υ Ν Ο Σ Τ Ω Ν 125
 Λ Ο Υ Ξ Υ . . . Σ Α Ρ Η Λ Θ Ε

Θεός. Τύχα (ἀγ)αθή.

- [Ἰά]ματα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ.
 [Κ.λ]εὼ πένθ' ἔτη ἐκύησε. Αὐτὰ πέντ' ἐνιαυτοὺς ἤδη κούουσα ποῖ τὸν
 [θε]ὸν ἰκέτις ἀφίκετο καὶ ἐνεκᾶθευδε ἐν τῷ ἀβάτω, ὡς δὲ τάχις-
 5 [τα] ἐξῆλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἱαροῦ ἐγένετο, κόρον ἔτεκε, ὅς εὐ-
 [θ]ὺς γενόμενος αὐτὸς ἀπὸ τᾶς κράνας ἐλοῦτο καὶ ἄμα τᾶ ματρὶ
 [πε]ριῆρπε. Τυχοῦσα δὲ τούτων ἐπὶ τὸ ἄνθημα ἐπεγράψατο « οὐ μέγε-
 [θο]ς πίνακος θαυμαστέον ἀλλὰ τὸ θεῖον, πένθ' ἔτη ὡς ἐκύησε ἐγ γασ-
 [τρ]ῆ Κλεῶ βάρος, ἔστε ἐγκατεκοιμήθη καὶ μιν ἔθηκε ὑγιῆ ». Τριετῆς
 10 [κό]ρα. Ἰθμονίκα Πελλανίς ἀφίκετο εἰς τὸ ἱερὸν ὑπὲρ γενεᾶς, ἐγ-
 [κοι]μαθεῖσα δὲ ὄψιν εἶδε. Ἐδόκει αἰτεῖσθαι τὸν θεὸν κυῆσαι κό-
 [ραν], τὸν δ' Ἀσκλαπιὸν φάμεν ἐγκυον ἔσσεισθαι νιν καὶ εἶτι ἄλλο
 α[ἰτ]οῖτο καὶ τοῦτο οἱ ἐπιτελεῖν, αὐτὰ δ' οὐθενὸς φάμεν ἔτι ποῖ-
 δ[έ]σθαι· ἐγκυος δὲ γενομένη ἐγ γαστρὶ ἐφόρει τρία ἔτη, ἔστε πα-
 15 ρέβαλε ποῖ τὸν θεὸν ἰκέτις ὑπὲρ τοῦ τόκου· ἐγκατακοιμαθεῖσα
 δὲ ὄψ[ι]ν εἶδε, ἐδόκει ἐπερωτῆν νιν τὸν θεὸν, εἰ οὐ γένοιτο αὐτᾶ
 πάντ[α] ὅσα αἰτήσαιο καὶ ἐγκυος εἶη, ὑπὲρ δὲ τόκου ποιθήμεν
 νιν οὐθὲν, καὶ ταῦτα πυθανομένου αὐτοῦ, εἴ τινος καὶ ἄλλου δέ-
 20 οἰτ[ο], λέγειν, ὡς ποιησοῦντος καὶ τοῦτο, ἐπεὶ δὲ νῦν ὑπὲρ τούτου
 παρείη ποτ' αὐτὸν ἰκέτις, καὶ τοῦτό οἱ φάμεν ἐπιτελεῖν. Μετὰ δὲ
 τοῦτο σπουδᾶ ἐκ τοῦ ἀβάτου ἐξελοῦσα, ὡς ἐξω τοῦ ἱαροῦ ἦς, ἔτε-
 κε κό[ρ]αν. Ἄνηρ τοὺς τὰς χηρὰς δακτύλους ἀκρατεῖς ἔχων, πλὴν
 ἐνὸς, ἀ[φ]ίκετο ποῖ τὸν θεὸν ἰκέτας, θεωρῶν δὲ τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ
 [πι]νακας ἀπίσται τοῖς ἰάμασιν καὶ ὑποδιέσυρε τὰ ἐπιγράμματα-
 25 [τα], ἐγκαθεύδων δὲ ὄψιν εἶδε. Ἐδόκει ὑπὸ τῷ ναῷ ἀστραγαλίζον-
 [το]ς αὐτοῦ καὶ μέλλοντος βάλλειν τῷ ἀστραγάλῳ ἐπιφανέντα
 [τ]ὸν θεὸν ἐφαλέσθαι ἐπὶ τὰν χῆρα καὶ ἐκτείνειν οὐ τοὺς δακτύ-
 [λο]υς, ὡς δ' ἀποθαίη δοκεῖν συγκάμψας τὰν χῆρα καθ' ἕνα ἐκτείνειν
 [τ]ῶν δακτύλων ἐπεὶ δὲ πάντας ἐξευθῆναι, ἐπερωτῆν νιν τὸν θεὸν
 30 [εἰ] ἔτι ἀπιστήσοι τοῖς ἐπιγράμμασι τοῖς ἐπὶ τῷ πινακῶν τῶν
 [κ]ατὰ τὸ ἱερὸν, αὐτὸς δ' οὐ, φάμεν· ὅτι τοίνυν ἔμπροσθεν ἀπίσταις,
 [ο]ὐ τό[σ]σο[υ] [δ]έου, ἵνα πιστοῖς τὸ λοιπὸν ἔστω τοι, φάμεν, ἂ πιστὸς
 [τύχοι]· Ἄμερας δὲ γενομένης, [ὑγι]ῆς ἐξῆλθε. Ἀμβροσία ἐξ Ἀθαράν
 [ἀτερό]πτ[ι].λλος. Αὐτὰ ἰκέτ[ις] ἤλθε ποῖ τὸν θεὸν, περιέρπουσα δὲ
 35 [κατὰ τ]ὸ ἱερὸν τῶν ἱαμάτων τ[ι]νὰ διεγέλα ὡς ἀπίθανα καὶ ἀδύνα-
 [τα ἐόν]τα χωλοὺς καὶ τυφλοὺς ὑγιεῖς γίνεσθαι ἐνύπνιον ἰδόν-
 [τας μό]νον, ἐγκαθεύδουσα δὲ ὄψιν εἶδε, ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς ἐπιστὰς
 [εἰπεῖν], ὅτ(ι) ὑγιῆ μὲν νιν ποιήσοι, μισθὸμ μάντσι νιν δεήσοι ἀν-
 [θέμεν εἰ]ς τὸ ἱερὸν ἕν ἀργύρεον, ὑπόμαμα τᾶς ἀμαθίας, εἶπαν-
 40 [τα δὲ ταῦτα]· ἀνσχίσσαι οὐ τὸν ὀπτίλλον τὸν νοσοῦντα καὶ φάρμ[α]-

- [κόν τι ἐγγέ]αι. Ἀμέρας δὲ γενομένας, ὑγιῆς ἐξῆλθε. *Παῖς ἄφρωνος* [ι]
 [κέτας ἀφί]κετο εἰς τὸ ἱερὸν ὑ[πέρ]ρ φωνᾶς, ὡς δὲ προεθύσατο καὶ
 [ἐπόησε τὰ] νομιζόμενα, μετὰ τοῦτο ὁ παῖς ὁ τῷ θεῷ πυρρορῶν
 [πο]ῖ τὸμ πατέρα τὸν τοῦ παιδὸς ποτιβλέψας « ὑποδέκεσ',
 45 [ἔφα, ἐντὸς ἐ]νιαυτοῦ, τυχόντα ἐφ' ἃ πάρεστι, ἀποθύσειν τὰ ἴατρα; »
 [ὁ δὲ παῖς ἐξ]απίνας « ὑποδέκομαι », ἔφα· ὁ δὲ πατήρ ἐκπλαγείς πάλιν
 [ἐκέλετο αὐ]τὸν εἰπεῖν, ὁ δ' ἔλεγε πάλιν καὶ ἐκ τούτου ὑγιῆς ἐγέ-
 [νετο. Πάνδαρος θεσσαλὸς στίγματα ἔχων ἐν τῷ μετώπῳ. Οὗτος
 [ἐγκαθεύδων ὄψ]ιν εἶδε, ἐδόκει αὐτοῦ τ[αι]νίαν καταδῆσαι τὰ στί-
 50 [γματα ὁ θεὸς κα]ῖ κέλεσθαι νιν, ἐπεί[κα ἐξ]ω γένηται τοῦ ἀβάτου
 [ἀφελόμενον τὰν] ταινίαν ἀνθέμ[εν εἰς τ]ὸν ναόν. Ἀμέρας δὲ γενο-
 [μένας ἐξηγέρθη] καὶ ἀφήλετο τὰ[ν ται]νίαν, καὶ τὸ μὲν πρόσωπον
 [ἐκεκάρητο (;) τῶ]ν στιγμάτ[ων, τ]ὰν δ[ὲ τ]αινίαν ἀνέθηκε εἰς τὸν να-
 ὄν. [Γ]ράμματ[α] τὰ ἐκ τοῦ μετώπου Ἐχέδαρος τὰ Πανδά-
 55 [ρου ἔλ]αθε ποῖ τοῖς ὑπάρχουσιν. Οὗτος λαβὼν παρ Παν-
 [δάρου χρήματα], ὡστ' ἀνθέμεν τῷ θεῷ, εἰς Ἐπίδαυρον ὑπὲρ αὐ[τοῦ]
 [ὅς κ]αὶ ἐδίδου ταῦτα, ἐγκαθεύδων δὲ ὄψιν εἶδε. Ἐδόκει οἱ ὁ θε[ὸς]
 ἐπιστᾶς ἐπερωτῆν νιν, εἰ ἔχει τινὰ χρήματα παρ Πανδάρου ἐ[πι]-
 θῆν' ἂν ἀνθεμα εἰς τὸ ἱερὸν, αὐτὸς δ' οὐ, φάμεν, λελαβήκειν οὐθέ[ν]
 60 τοιοῦτον παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' αἶκα ὑγιῆ νιν ποιῆσαι, ἀνθήσειν οἱ εἰκό-
 να γραψάμενος, μετὰ δὲ τοῦτο τὸν θεὸν τὰν τοῦ Πανδάρου ταινί-
 αν περιδῆσαι περὶ τὰ στίγματα οὐ καὶ κέλεσθαι νιν, ἐπεί κα ἐξ-
 ἔλθη ἐκ τοῦ ἀβάτου, ἀφελόμενον τὰν ταινίαν ἀπονίψασθαι τὸ
 πρόσωπον ἀπὸ τῆς κράνας κα ἐγκατοπτρίζασθαι εἰς τὸ ὕδωρ. Ἀ-
 65 μέρας δὲ γενομένας, ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ἀβάτου τὰν ταινίαν ἀφήλετο
 τὰ γράματα οὐκ ἔχουσαν, ἐγκαθιδὼν δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἐώρη τὸ αὐτοῦ
 πρόσωπον ποῖ τοῖς ἰδίοις στίγμασιν καὶ τὰ τοῦ Πανδάρου γρά[μ]
 ματα λελαβηκός. *Εὐφάνης ἐπιδαύριος παῖς*. Οὗτος λιθίων ἐνε-
 κάθειυδε· ἔδοξε δὴ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐπιστᾶς εἰπεῖν, τί μοι δώσεις αἰ τύ-
 70 κα ὑγιῆ ποιήσω, αὐτὸς δὲ φάμεν δέκ' ἀστραγάλους, τὸν δὲ θεὸν γελά-
 σαντα φάμεν νιν παύσειν. Ἀμέρας δὲ γενομένας, ὑγιῆς ἐξῆλθε.
 Ἄνηρ ἀφίκετο ποῖ τὸν θεὸν ἰκέτας ἀτερόπτιλος οὕτως, ὥστε τὰ
 βλέφαρα μόνον ἔχειν, ἐνεῖμεν δ' ἐν αὐτοῖς μηθὲν, ἀλλὰ κενέα εἰ-
 μεν ὄλωσ. Ἐλεγον δὴ τινες τῶν ἐν τῷ ἱερῷ τὰν εὐηθίαν αὐτοῦ τὸ
 75 νομίζειν βλεψείσθαι ὄλωσ μηδεμίαν ὑπαρχᾶν ἔχοντος ὀπτίλ-
 λου, ἀλλ' ἢ γώραμ μόνον. Ἐγκαθ[εύδων]τι οὖν αὐτῷ ὄψις ἐφάνη, ἐδό-
 κει τὸν θεὸν ἐψῆσαι τι φά[ρμακον ἐπε]ῖτα διαγαγόντα τὰ βλέφα-
 ρα ἐγγέαι εἰς αὐτά. Ἀμέ[ρας δὲ γενομένη]ας, βλέπων ἀμφοῖν ἐξῆλθε.
 80 *Κάθων*. Σκευοφόρος εἰς τὸ ἱερὸν ἀπιῶν, ἐπεί ἐγένετο περὶ τὸ δε-
 καστάδιον, κατέπε[τε] [καὶ ἀ]νέστα, ἀνώριξε τὸ γ γυλιὸν κα[ὶ] ἐπεσκό-
 πει τὰ συντετριμμένα σ[χε]ύη, ὡς δ' εἶδε τὸ γ κώθωνα κατε[αγ]ότα,
 ἐξ οὗ ὁ δέσποτας εἴθιστ[ο π]ίνειν, ἐλυπεῖτο καὶ συνετίθει [τὰ] ὄ-
 στρακα καθιζόμενος. Ὅδο[ιπ]όρος οὖν τις ἰδὼν αὐτόν, τί ὦ ἄθλιε,

- φᾶ, συντίθησι τὸν κώθωνα [μά]ταν ; τοῦτον γὰρ οὐδέ καὶ ὁ ἐν Ἐπιδαύ-
 85 ρῷ Ἀσκληπιὸς ὑγιῆ ποιῆσαι δύναιτο. Ἀκούσας ταῦτα ὁ παῖς, συν-
 θεῖς τὰ ὄστρακα εἰς τὸν γυλιόν, ἤρπε εἰς τὸ ἱερόν, ἐπεὶ δ' ἀφίκε-
 το, ἀνώξε τὸν γυλιόν καὶ ἐξαίρειν ὑγιῆ τὸν κώθωνα γεγενημέ-
 νον, καὶ τῷ δεσπότη ἡρμάνευσε τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα· ὡ-
 ς δὲ ἄκουσ', ἀνέθηκε τῷ θεῷ τὸν κώθωνα.
- 90 *Αἰσχίνης*, ἐγκεκοιμισμένων ἤδη τῶν ἱκετᾶν, ἐπὶ δένδρεόν τι ἀμ-
 βάς ὑπερέκυπτε εἰς τὸ ἄβατον· καταπετῶν οὖν ἀπὸ τοῦ δένδρου
 περὶ σκόλοπας τινὰς τοὺς ὀπτίλλους ἀμφέπεισε, κακῶς δὲ δια-
 κείμενος καὶ τυφλὸς γεγενημένος καθικετεύσας τὸν θεὸν ἐνε-
 κέθευδε καὶ ὑγιῆς ἐγένετο.
- 95 *Κυῖππος* λόγγαν ἔτη ἐφόρησε ἕξ ἐν τᾷ γνάθῳ· ἐγκοιτασθέντος
 δ' αὐτοῦ ἐξελὼν τὰν λόγγαν ὁ θεὸς εἰς τὰς χηρὰς οἱ ἔδωκε. Ἀμέρας
 δὲ γενομένης, ὑγιῆς ἐξῆρπε τὰν λόγγαν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων.
Ἄνηρ τορωναῖος δεμέλειας. Οὗτος ἐγκαθεύδων ἐνύπνιον εἶδε,
 100 ἔδοξε οἱ τὸν θεὸν τὰ στέρνα μαχαίρᾳ ἀνσχίσαντα τὰς δεμέ-
 λιας ἐξελεῖν καὶ δόμεν οἱ ἐς τὰς χεῖρας καὶ συνράψαι τὰ στή-
 θη. Ἀμέρας δὲ γενομένης, ἐξῆλθε τὰ θηρία ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων
 καὶ ὑγιῆς ἐγένετο. Κατέπειε δ' αὐτὰς δολωθεὶς ὑπὸ ματρυιᾶς ἐγ κυ-
 κᾶνι ἐμβεβλημένας ἐκπιών.
- Ἄνηρ ἐν αἰδούῳ λίθον*. Οὗτος ἐνύπνιον εἶδε, ἐδόκει παιδὶ καλῷ
 105 συγγίνεσθαι, ἐξονειρώσσω δὲ τὸν λίθον ἐγβάλλει καὶ ἀνελόμε-
 νος ἐξῆλθεν ταῖς χερσὶν ἔχων.
Ἐρμόδικος λαμψακηνὸς ἀκρατῆς τοῦ σώματος. Τοῦτον ἐγκαθεύ-
 δοντα ἰάσατο καὶ ἐκελήσατο ἐξεληθόντα λίθον ἐνεγκεῖν εἰς τὸ
 ἱερόν ὅπόσον δύναιτο μέγιστον· ὁ δὲ τὸμ. πρὸ τοῦ ἀβάτου κείμε-
 110 νον ἤνικε.
- Νικάνωρ* χωλός. Τούτου καθημένου παῖς [τ]ις ὕπαρ τὸν σκίπωνα ἀρ-
 πάζας ἐφρευγε· ὁ δὲ ἀστὰς ἐδίωκε καὶ ἐκ τούτου ὑγιῆς ἐγένετο.
Ἄνηρ δάκτυλον ἰάθη ὑπὸ ὄφιος. Οὗτος τὸν τοῦ ποδὸς δάκτυλον ὑ-
 πὸ τοῦ ἀγρίου ἔλκεος δεινῶς διακείμενος μεθ' ἡμέρας ὑπὸ τῶν θε-
 115 ραπόντων ἐξενειχθεὶς ἐπὶ ἑδράματός τινος κάθιζε· ὕπνου δὲ νιν
 λαβόντος ἐν τούτῳ δράκων ἐκ τοῦ ἀβάτου ἐξεληθὼν τὸν δάκτυλον
 ἰάσατο τᾷ γλώσσῃ, καὶ τοῦτο ποιήσας εἰς τὸ ἄβατον ἀνεχώρησε
 πάλιν· ἐξεγερθεὶς δὲ, ὡς ἦς ὑγιῆς, ἔφα ὄψιν εἰδεῖν, δοκεῖν νεανίσ-
 κων εὐπρεπῆ τὰμ μορφὴν ἐπὶ τὸν δάκτυλον ἐπιπῆν φάρμακον.
- 120 *Ἀλκίτας* ἀλικός. Οὗτος τυφλὸς ἔων ἐνύπνιον εἶδε, ἐδόκει ὁ θεὸς ποτελθὼν τοῖς δ[α]-
 κτύλοις διάγειν τὰ ὄμματα καὶ ἰδεῖν τὰ δένδρη ὄρατὸν τὰ ἐν τῷ ἱερῷ. Ἀμέρας δὲ γε-
 νομένης, ὑγιῆς ἐξῆλθε. *Ἡραιὸς μυτιληναῖος*. Οὗτος οὐκ εἶχεν ἐν τᾷ κεφαλᾷ
 τρίχας, ἐν δὲ τῷ γενεῖῳ παμπόλλας, αἰσχυνόμενος δὲ [ἄτε] καταγελάμενος ὑπ[ὸ]
 τῶν ἄλλων ἐνεκέθευδε· τὸν δὲ ὁ θεὸς χρίσας φαρμάκῳ τὰν κεφαλὰν ἐπόησε
 125 τρίχας ἔχειν. [Θ]ύσων ἐρμιονεὺς παῖς αἰδής. Οὗτος ὕπαρ ὑπὸ κυνὸς τῶν
 κατὰ τὸ ἱερόν θ[εραπ]ευόμενος τοὺς ὀπτίλλους ὑ[γιῆς] ἀπῆλθε.

Ἐν τῷ αὐτῷ οἰκήματι ἐν ᾧ ἦσαν ἐντετειχισμένα τὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀποτελέσαντα τεμάχια εὐρέθη καὶ ἐπιμήκης ἀκατεργάστους τὰς ἐπιφανείας ἔχων λίθος (ὑψ. 0, 45) καὶ πρὸς τὰ ἄνω αὐλάκα, ἔχοντα τοσοῦτον πλάτος, ὅσον τὸ πάχος τῆς προκειμένης πλακός, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι αὕτη ἦτο μολύβδω προσκεκολλημένη τῷ αὐλάκι τούτῳ, ὃ ἐστὶν ὅτι τὸν αὐλάκα ἔχων λίθος ἐχρησίμευεν ὡς ὑπόθεμα τῆς ἐνεπιγράφου ταύτης πλακός, δι' οὗ αὕτη ἦτο ἐμπεπηγμένη τῷ ἐδάφει. Τοιαῦτά τινα ὑποθέματα εἶχον καὶ αἱ ἐν Δήλῳ εὐρεθεῖσαι μεγάλα ἐνεπιγράφοι πλακός, ἐν αἷς εἶνε γεγραμμένοι οἱ λόγιοι τῶν Ἱεροποιοῶν, ὧν τινες ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ὑπὸ τοῦ κ. Homolle ἐν τῷ Bulletin de corr. hellénique (τόμ. Γ'. 1883, σελ. 1-167). Ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτοι λίθοι ἔχοντες κατὰ τὴν ἄνω ἐπιφανείαν αὐλάκα, χρησιμεύοντες δηλ. ὡς ὑπόθεμα ἐνεπιγράφων πλακῶν, κεῖνται τινες κατὰ χώραν ἐντὸς τοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου τούτου μνημονευθέντος οἰκοδομήματος, ἀπέναντι τοῦ ἀνατολικοῦ αὐτοῦ τοίχου καὶ ἀκριβῶς ὑπὲρ τὸ φρέαρ, πιθανὸν εἶνε ὅτι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀνέκιντο αἱ ὑπὸ τοῦ Πausανίου μνημονευόμεναι στήλαι, (ὅπερ συμφωνεῖ καὶ τῷ τόπῳ τῆς εὐρέσεως τῆς προκειμένης), διότι ἅπασαι αὗται ἔκειντο πλησίον ἀλλήλων, ὡς ἐκφαίνεται ἐκ τῆς τοῦ Πausανίου ἐκφράσεως λέγοντος περὶ τῆς στήλης τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀναστηθέντος Ἱππολύτου: «χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων (στηλῶν) ἐστὶν ἀρχαία στήλη» κτλ. (Πaus. 2,27,4). Καὶ ὑπὸ τοπογραφικὴν δ' ἔποψιν ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος φαίνεται, κατὰ τὴν τοῦ Πausανίου ἀφήγησιν καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ περιήγησιν, ὅτι ἐνταῦθα ποὺ θὰ ἔκειντο αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος στήλαι, ὡς ἀλλαγῶ (1) ἐν καιρῷ τῷ δέοντι θέλω δεῖξει, τοῦ λόγου ἐνταῦθα ἀκαταλήπτου ὄντος ἄνευ τοπογραφικοῦ τῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ἀνακαλυφθέντων ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων πίνακος.

Εἶνε δὲ καταγεγραμμένα ἐν τῇ προκειμένη πλακῷ εἴκοσι ἐν ὄλῳ ἰάματα ἢ κάλλιον εἰπεῖν θαύματα, διότι ἅπαντα γίνονται οὐχὶ διὰ θεραπευτικοῦ

(1). Ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1883.

τινος μέσου ἀλλὰ δι' ὀπτασίας, ὥστε ὁ ἀναγινώσκων τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην νομίζει ὅτι ἀναγινώσκει τὰ ἐν τοῖς Συναξαρίοις θαύματα τῶν ἁγίων τῆς ἐκκλησίας μας! Εἶχε λοιπὸν καὶ ἡ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων θρησκεία τοὺς θαυματουργοὺς αὐτῆς ἁγίους καὶ τὰ μοναστήριά της, διότι ἅγιος κατὰ τὴν χριστιανικὴν τῆς λέξεως σημασίαν ἦτο ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ μοναστήριον τὸ Ἱερόν. Ὁ Ἀριστοφάνης ἄρα διακωμῶδων ἐν τῷ Πλούτῳ αὐτοῦ τὰ τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ κατ' οὐδὲν παρεμόρφωσε τὴν ἀλήθειαν. Τοῦτο ὅμως ἐκπλήσσει ἡμᾶς νομίζοντας ὅτι ἀνέκαθεν θὰ ἤσκειτο πρακτικὴ τις θεραπευτικὴ τέχνη ἐν τῷ Ἱερῷ καὶ ὅτι διὰ τῆς ὀπτασίας θὰ ἀπεκαλύπτοντο τοῦλάχιστον τὰ πρὸς θεραπείαν μέσα, τὰ φάρμακα, κτλ. Τὰ προκείμενα ἰάματα θὰ ἐπειρᾶτο τις ἴσως νὰ ἐξηγήσῃ ἀλληγορικῶς, θὰ ἰσχυρίζετο δηλ. ὅτι ἰατρικὴ τέχνη ὄντως ἤσκειτο ἐν τῷ Ἱερῷ καὶ τὰ ἰάματα πραγματικῶς ἐγίνοντο, ἀλλ' οἱ ἱερεῖς ἀπέδιδον αὐτὰ τῷ θεῷ, θέλοντες οὕτω καὶ τὴν ἐπισημότητα τοῦ Ἱεροῦ νὰ ἐπαυξάνωσι καὶ τὴν ἰατρικὴν αὐτῶν τέχνην μυστικὴν νὰ τηρῶσιν· ἀλλ' ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος τότε μόνον θὰ ἦτο ἀποδεκτός, ὅταν ἐπρόκειτο περὶ πραγματικῶν νοσημάτων καὶ ἀνθρωπίνως δυνατῶν ἰαμάτων, οὐχὶ ὅμως περὶ χωλῶν καὶ τυφλῶν περὶ γυναικὸς φερούσης τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ πέντε ἔτη καὶ τῶν τοιούτων. Ὡς συμπέρασμα ἄρα δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ὅτι ἡ ἐν τῷ Ἱερῷ τῆς Ἐπιδαύρου λατρεία τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ἡ τοῦ Ἱεροῦ ἐπισημότης δὲν ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς ἀσκήσεως ἐμπειρικῆς τινος θεραπευτικῆς τέχνης, ἀλλὰ τῆς δεισιδαιμονίας καὶ εὐπιστίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως, ἀφ' οὗ διεσεύθη βαθυμῆδον καὶ ἐξέλιπεν ἡ πρὸς τὸ θεῖον ἐνδόμυχος πίστις, οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἵνα τηρῶσιν ἀκμαίαν καὶ ἀμείωτον τὴν τοῦ Ἱεροῦ ἐπισημότητα, ἠναγκάσθησαν, ἐν μεταγενεστέροις ῥωμαϊκοῖς τοῦλάχιστον χρόνοις, νὰ ποιῶνται ὄντως χρῆσιν θεραπευτικῶν τινῶν μέσων, ὡς δεικνύει ἡ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀριθμῷ ἐπιγραφὴ, ἡ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην σπουδαιότητος οὕσα σημασίας. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ πρὸς τὴν θεῖαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ δύναμιν δυσπιστία, ἡ δυσπιστία δηλ. ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ θεραπεύωνται

ἀσθενεῖς μόνοι δι' ἐνυπνίου, ἀναφαίνεται καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ (στ. 23—24 καὶ 35—36).

Ἐκ τοῦ σχήματος δὲ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς στοιχηθῶν διατάξεως αὐτῶν, ἐκ τῆς ὀρθογραφίας καὶ ἐκ τῆς κανονικῆς ἐν γένει γραφῆς εἰκάζω ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐχαράχθη κατὰ τὴν Γ'. π. X. ἑκατονταετηρίδα. Πότε ὁμοῦς ἐγένοντο τὰ ἀναγραφόμενα ἰάματα, κατὰ τοὺς χρόνους καθ' οὓς κατεγράφησαν ἐν τῷ λίθῳ τούτῳ ἢ πρότερον; τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀναγκάζει με κυρίως νὰ προβάλω τὸ ἐξῆς διήγημα, ὅπερ παρέδωκεν ἡμῖν ὁ ἐπὶ τῶν Περσικῶν πολέμων ἀκμάζων Ῥηγίνος ἱστοριογράφος Ἴππυς. « Γυνὴ εἶχεν ἔλμιθα, καὶ ἰάσασθαι αὐτὴν » ἀπεῖπον οἱ τῶν ἰατρῶν δεινοί· οὐκοῦν εἰς Ἐπί- » δαυρον ἦλθεν, καὶ ἐδεῖτο τῶν θεῶν ἐξάντης γενέ- » σθαι τοῦ συνοίκου πάθους. Οὐ παρῆν ὁ θεός· οἱ » μὲν τοὶ ζάκοροι κατακλίνουσι τὴν ἀνθρωπον, ἔνθα » ἰᾶσθαι ὁ θεὸς εἰώθει τοὺς δεομένους· καὶ ἡ μὲν » ἀνθρωπος ἠσυχάζει προσταχθεῖσα [καὶ] οἱ γε μὴν » ὑποδρώντες τῷ θεῷ τὰ εἰς τὴν ἴασιν αὐτῇ ἐποί- » ουν· καὶ τὴν κεφαλὴν μὲν ἀπὸ τῆς δέρας ἀφαι- » ροῦσι, καθίησι δὲ τὴν χεῖρα ὁ ἕτερος, καὶ ἐξαιρεῖ » τὴν ἔλμιθα, θηρίου μέγα τι χρῆμα· συναρμόσαι » δὲ καὶ ἀποδοῦναι τὴν κεφαλὴν ἐς τὴν ἀρχαίαν » ἀρμονίαν οὐκ ἐδύνατο οὐκέτι. Ὁ τοίνυν θεὸς ἀφι- » κνεῖται, καὶ τοῖς μὲν ἐχαλέπηεν, ὅτι ἄρα ἐπέθεν- » το ἔργῳ δυνατωτέρῳ τῆς ἑαυτῶν σοφίας· αὐτὸς » δὲ ἀμάχῳ τινὶ καὶ θεῖα δυνάμει ἀπέδωκε τῷ σκή- » νει τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν ξένην ἀνέστησεν » (1). Τὸ ἱάμα τοῦτο εἶνε ἀναγεγραμμένον παραδόξως ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν εὐρεθεισῶν στηλῶν, ἐκείνῃ δηλ. ἥς ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω (σελ. 198 σημ. 1). Καὶ ὑπάρχουσι μὲν ἐν τῇ ἀφηγήσει διαφοραὶ τινες, ἀλλὰ βεβαίως πρόκειται περὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰάματος. Ἐχει δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ οὕτως: « Ἄριστ[αγο- » ρα] [Μεθ]ανία αὐτὰ ἐλμιθα εχουσα ἐν ται κοιλιαὶ » ἐνεκαθευδε ἐν Τροζ[ηνι ἐν τω] του Ἀσκλαπιου τε- » μενει καὶ ἐνυπνιον εἶδε εδοκει οὐ τους υἱ[ο]υ του » θ[ε]ου οὐκ ἐπιδαμουντος αὐτου ἀλλ ἐν Ἐπιδαυρωὶ » εοντος ταγ κεφα[λ]αν [απο]ταμειν οὐ δυναμενους δ » ἐπιθεμεν παλιν πεμψαι τινὰ πο[ι] τον Ἀσκλα[πιου]

(1) Ἴδε *Fragm. Historicorum graecorum*. Ed. Müller II σελ. 15.

» ὅπως μολῆι μεταξύ δε ἀμερα επικαταλαμβάνει » καὶ ὁ ἱαρεὺς ὀρηι[αυτας] ταγκε φαλαν ἀφαιρημέ- » ναν ἀπο τοῦ σώματος. Τας ἐφερπουσας δε νυκτ[ος] » Ἀρ]ισταγορα ὀψιν εἶδε εδοκει οἱ ὁ θεὸς ἰκων ἐξ » Ἐπιδαυρου [ε]πιθεις τ[αγ κε]φαλαν ἐπι του τρα- » χαλου μετα ταυτα ἀνσσχισσας ταγ κοιλι[αν] ταν » αὐτ[ας ἐξελει]ν ταν [ε]λμι[θ]α καὶ συρραψαι παλιν » καὶ ἐκ τουτου υγ[ιης] ἐγενετ[ο] » Τούτου δὲ οὕ- » τως ἔχοντος, ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφή δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε προγενεστέρα τοῦ Δ'. τοῦλάχιστον αἰῶνος καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἐχρησίμευσε ὡς πηγὴ τῷ Ῥηγίνῳ ἱστοριογράφῳ, ἔπεται ὅτι τὸ ἱάμα τοῦτο ἐν ἰκανῶς μεμακρυσμένοις χρόνοις γενόμενον ἦτο ἀναγεγραμμένον ἴσως ἐν τινὶ ἀναθήματι ἐν Τροίῳ ἢ καὶ διεσώζετο ἀπλῶς ὑπὸ τῆς παραδόσεως γενομένης οὕτω πηγῆς τῷ τε Ῥηγίνῳ ἱστοριογράφῳ καὶ τοῖς ἐν τῇ στήλῃ ἀναγράψασιν αὐτὸ ἱερεῦσιν· ἐκ τούτου ἐξηγοῦνται κάλλιστα καὶ αἱ ἐν τῇ ἀφηγήσει διαφοραὶ ἐν τῷ ἱστοριογράφῳ καὶ τῇ στήλῃ. Ὡς συμπέρασμα ἄρα δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ὅτι τινὰ τοῦλάχιστον τῶν ἐν ταῖς προκειμέναις στήλαις ἀναγεγραμμένων ἰαμάτων δὲν ἐγένοντο καθ' ὃν χρόνον κατεγράφοντο, ἀλλὰ πολὺ πρότερον καὶ δὴ ἐν μεμακρυσμένοις χρόνοις, διετηροῦντο δὲ ὑπὸ τῆς παραδόσεως, μέχρις οὗ μετὰ τὴν Ε'. ἑκατονταετηρίδα κατέγραψαν αὐτὰ ἐπὶ τῶν στηλῶν οἱ ἱερεῖς πρὸς αἰωνίαν δόξαν καὶ μνήμην τοῦ Ἀσκληπιοῦ (α). Πλὴν τῆς παραδόσεως δὲ ἐδύνατο οἱ ἱερεῖς νὰ ἐπωφεληθῶσι πρὸς τὴν καταγραφὴν ταύτην καὶ τινὰ ἐπιγραφικὰ μνημεῖα, ἅπερ ἀνέθεντο ἐν τῷ Ἱερῷ αὐτοῖ οἱ ἰαθέντες. Τοιαῦτα ὑπῆρχον πάντως ἐν τῷ Ἱερῷ, ὡς βλέπομεν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ (ἰδ. στ. 7). Ἐνταῦθα δὲ τοῦ λόγου γενομένου εἰρήσθω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὰ ἀναθήματα ταῦτα, ἐν οἷς ἦτο καταγεγραμμένη ἀναγκαίως ἡ αἰτία τῆς ἀφιερώσεως αὐτῶν, ἢτοι ἡ θεραπεῖα, πρὸς τὰς ὑπ' ἐξέτασιν στήλας, αἵτινες εἶνε τὰ ἐπίσημα οὕτως εἰπεῖν βιβλία, ἐν οἷς κατεγράφησαν ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τοῦ ναοῦ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ γενόμενα ἰάματα.

(α) Ὅτι τινὰ ἰάματα ἐγράφησαν κατὰ τὴν παράδοσιν φαίνεται καὶ ἐκ τούτου ὅτι δὲν μνημονεύονται πανταχοῦ τὰ ὀνόματα τῶν ἰαθέντων, ἀλλ' ἐνιαχοῦ ἀπλῶς γυνή τις, ἀνήρ, παῖς.

Ταῦτα τὰ γενικά εἶχον νὰ προτάξω τινῶν ἐν τοῖς καθέκαστα παρατηρήσεων. Θὰ εἶνε δὲ αἱ παρατηρήσεις αὗται ὀλίγαι, διότι ἡ ἔννοια τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ εἶνε ἐν γένει σαφῆς καὶ εὐληπτος καὶ ὁ λόγος ὁμαλός.

Στ. 1. Τὸ θεὸς καὶ τύχα ἀγαθὰ ἀπαντᾷ κατ' ὀνομαστικὴν καὶ ἐν ἐτέρῳ ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ εὐρεθείσῃ ἐπιγραφῇ, ἣν ἶδε ἐν Lebas II, ἀρ. 1,476.

Στ. 2. Καίτοι τὰ ἰάματα ἀπαντα γίνονται ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, οὐχ ἥττον ἐπιγράφονται καὶ ὡς ἰάματα τοῦ Ἀπόλλωνος, διότι ὁ Ἀσκληπιὸς υἱὸς ὦν τοῦ Ἀπόλλωνος κατὰ τὴν παράδοσιν (Παυσ. 2, 26, 4) παρὰ τοῦ πατρὸς του ἔσχε τὴν δύναμιν τοῦ θεραπεύειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τῇ συνεργίᾳ αὐτοῦ κατάρθωνε τοῦτο. Τὴν συνεργίαν δὲ ταύτην δυνάμεθα μάλιστα νὰ ἐννοήσωμεν ἀποβλέποντες εἰς τὰς φυσικὰς δυνάμεις, ὧν προσωποποιήσεις εἶνε ἀμφοτέροι οἱ θεοί, ἦτοι εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὸν Ἥλιον, ὧν τὴν συγγένειαν φαίνονται κάλλιστα διαγνόντες οἱ Φοίνικες ἐκ τοῦ ἀξιωματημονεύτου ἐκείνου χωρίου τοῦ Παυσανίου (7, 23, 8). « Ἀσκληπιὸν μὲν γὰρ ἀέρα γένει » τε ἀνθρώπων εἶναι καὶ πᾶσιν ὁμοίως ζῶσις ἐπιτή- » δειον πρὸς ὑγίειαν, Ἀπόλλωνα δὲ ἥλιον, καὶ αὐ- » τὸν ὀρθότατα Ἀσκληπιῷ πατέρα ἐπωνομάζεσθαι, » ὅτι ἐς τὸ ἀρμόζειν ταῖς ὥραις ποιούμενος ὁ ἥλιος » τὸν δρόμον μεταδίδωσι καὶ τῷ ἀέρι ὑγείας ».

Στ. 3. Ἐκαστον ἰαμα εἶχει οἰονεὶ ἐπιγραφὴν, ἣν πρὸς διάκρισιν σημειῶ ἐν τῇ μεταγραφῇ κυρτοῖς γράμμασι. Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν δὲ καταλείπεται συνήθως ἐνὸς ἢ πλειοτέρων γραμμάτων κενὸς χώρος.

Κλεῶ: ὅτι οὕτως συμπληρωτέον τὸ ὄνομα φαίνεται ἐκ τῶν ἐν στ. 9. Εἶνε δὲ τοῦτο γνωστὸς δωρικός σχηματισμὸς τοῦ Κλειῶ.

Πένθ' ἔτη: Ἡ τροπὴ τοῦ φιλοῦ συμφώνου εἰς δασύ πρὸ τοῦ ἔτη εἶνε γνωστὴ καὶ ἔκ τινος ἐκ Σαμοθράκης ἐπιγραφῆς (ἴδ. Conze, thrak. Inschr. σ. 21), καὶ προέρχεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ λ. ἔτος τὸ δίγαμμα ἀρχικῶς ἔχον, ὡς ἐκ πολλῶν ἐπιγραφῶν εἶνε γνωστὸν, εἶχε δασεῖαν τὴν τοῦ ε προφοράν. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὸ ἐνιαυτὸς δὲν δασύνεται καὶ παραβλητέον τοῦτο πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Ahrens λεγόμενα (De Dialecto Dorica § 4 καὶ 5).

Ποὶ τὸν θεόν. Τὸ ποὶ τοῦτο ἀπαντᾷ πολλάκις ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ καὶ ἔγινε καταφανῶς κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ποτί. Γενικός δὲ κανὼν ἐπικρατεῖ κατὰ διαλεκτικὸν ἰδίωμα ἐν τῇ Ἀργολικῇ χερσονήσῳ, ὡς φαίνεται, ὅτι πρὸ μὲν συμφώνου τίθεται πάντοτε ποί, πρὸ δὲ φωνήεντος πότη. Ὁ τύπος οὗτος ποὶ ἀπαντᾷ καὶ ἐν ἐτέρῳ ἐκ Τροιζήνης ἐπιγραφῇ, ἣν ἶδε ἐν Lebas II, 167, α.

Στ. 4. Ἄβατον καλεῖται ἐνταῦθα τὸ οἰκοδόμημα ἐκεῖνο ἐν ᾧ ἐκάθευδον οἱ ἀσθενεῖς, « οἱ ἰκέται τοῦ θεοῦ » (Παυσ. 2, 272). Περὶ αὐτοῦ ἶδε κατωτέρω (Σημ. Στ. 90—94).

Στ. 5. Ἴνα τέξῃται ἡ Κλεῶ ἔπρεπε νὰ ἐξέλθῃ οὐ μόνον ἐκ τοῦ Ἀβάτου ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, διότι ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ τίκτωσιν αἱ γυναῖκες καὶ νὰ ἀποθνήσκωσιν οἱ ἀσθενεῖς (Παυσ. 2, 27, 1).

περιῆρπε: Τὸ περιέρπειν κεῖται ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ περιέρχεσθαι. Οὕτω καὶ ἐν τοῖς στίχοις 34 καὶ 97. Περὶ τῆς διὰ τοῦ η γραφῆς τῆς χρονικῆς ἀξίσεως ἀντὶ διὰ τοῦ εἰ ἶδε σημείωσιν ἐν στίχῳ 22.

Στ. 6. Τῆς ἐν τῷ Ἱερῷ κρήνης γίνεται μνεῖα καὶ ἐν στίχῳ 64. Εἶνε δ' ὡς φαίνεται ἐκείνη ἡ « τῷ τε ὀρόφῳ καὶ κόσμῳ τῷ λοιπῷ θέας ἀξία » (Παυσ. 2, 27, 6).

Στ. 7. Τὸ ἀνθεμα, ὅπερ ἡ Κλεῶ ἀνέθηκεν ἐν τῷ Ἱερῷ ἦτο μέγας καὶ θαυμάσιος πίναξ παριστῶν, ὡς φαίνεται, ἀγνωστὸν τινα παράστασιν, οἷα καὶ ἡ ἐν τῷ στίχῳ 51. Ἐπὶ τοῦ πίνακος τούτου ἦτο ἐπιγεγραμμένον τὸ « οὐ μέγεθος κτλ. » Τὸ ὡς εἶνε αἰτιολογικὸν=διότι ἡ Κλεῶ ἔφερεν ἐν γαστρὶ τὸ βάρος ἕως ὅτου ἐγκατεκοιμήθη κτλ. Εἶνε δὲ συντεταγμένον τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο μετὰ τινος ῥυθμοῦ καὶ τὰ ἐν ἀρχῇ ἀποτελοῦσι μάλιστα δακτυλικὸν ἑξάμετρον

οὐ μέγεθος πίνακος θαυμαστόου, ἀλλὰ τὸ θεῖον,

δὲν ὑπάγεται ὅμως εἰς ὠρισμένον τι μέτρον.

Στ. 9. Τὸ ἔστε δασύνω κατὰ τὰ ἐν Θεοκρίτῳ 1, 6, 5, 22. 6. 32 καὶ 7, 67. Ἴδε καὶ M. E. 382, 8, ἔστε — Δωριεῖς δὲ δασύνουσιν, ἀπὸ τοῦ ἕως τε κατὰ συγκοπὴν ἡγούμενοι εἶναι.

Στ. 13—14 ποιιδέσθαι. Ἄφοῦ τὸ ποῖ κεῖται πολλαχοῦ ἀντὶ τοῦ ποτ, οὐδὲν παράδοξον, ἂν τίθεται καὶ ἐν συνδέσει μετ' ἄλλης λέξεως, ὥστε τὸ ποιιδέσθαι κεῖται ἀντὶ τοῦ ποτιδέσθαι, προσδέσθαι. Οὕτως ἀπαντᾷ τὸ ποῖ καὶ ἐν στίχῳ 17 ἐν τῷ ποιθέμεν, ἦτοι ποτιθέμεν, προσθέμεν. Ἄλλ' ἐν ᾧ ἢ χρῆσις τοῦ ποῖ ἀντὶ ποτ πρό συμφώνου εἶνε καθολικὴ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ, δὲν γίνεται καθολικὴ τούτου χρῆσις καὶ ἐν συνδέσει, διότι ἐν στίχῳ 44 ἀπαντᾷ ποτιβλέψας.

Στ. 21. ἦς: ὄρωικὸς τύπος τοῦ γ'. ἐνικοῦ προσώπου, ἀντὶ ἦν' ὁ αὐτὸς τύπος ἀπαντᾷ καὶ ἐν στίχῳ 118. Ἴδε καὶ Θεόκριτον 5, 10, 2, 90, 92 καὶ 124, 7, 1.

Στ. 22. Ἡ λ. χεῖρ γράφεται μόνον ἐν στ. 100 διὰ τοῦ ει, ἄλλως πανταχοῦ (Στ. 22, 27, 28, 96) διὰ τοῦ η. Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Δωριέων τροπῆς ταύτης τοῦ ει εἰς η πρὸς. Causer Delectus ἐκδόσις Β'. ἀρ. 111 στ. 8 καὶ Blass Auspr. σλ. 52.

Στ. 28. Ἐν τῷ τέλει τοῦ στίχου ἐδύνατο ὁ χαρακτικὸς νὰ γράψῃ δύο ἢ καὶ τρία ἔτι γράμματα, δὲν ἔπραξεν ὅμως τοῦτο διότι δὲν ἤθελε νὰ διαχωρίζῃ τὰ μίαν συλλαβὴν ἀποτελοῦντα γράμματα· ἢ ἐπομένη δὲ συλλαβὴ (λους) ἔχει τέσσαρα γράμματα.

Στ. 31. Ἰερὸν ἐν τῷ στίχῳ τούτῳ, ἀλλαχοῦ δὲ ἰαρόν, ὃ καὶ συνηθέστερον.

Στ. 32. Ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ στίχῳ τούτῳ δὲν εἶνε τόσον εὐχερῆς καὶ ἢ τῶν λέξεων ἀποχωρίσις διάφορος δύναται νὰ γείνη. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀπιστῶν ἀσθενὴς ἰάθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἢ ἔννοια φαίνεται μοι αὕτη: Μὴ φοβοῦ (λέγει ὁ θεὸς τῷ ἀσθενεῖ) διὰ τὴν προτέραν ἀπιστίαν σου, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἔχῃς δείγματα τῆς περὶ τὸ θεραπεύειν δυνάμεώς μου, γενέσθω σοι, ὅσα ἤθελον γείνει εἰς πιστόν, καὶ οὕτως ἐθεράπευσεν αὐτόν.

Στ. 34. Ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ στίχου ἐλλειπόντων γραμμάτων βεβαιοῦται ἐκ τῶν ἐν στ. 40 καὶ 72.

Στ. 39. Ἡ ὕς ἦτο, ὡς γνωστόν, σύμβολον τοῦ ἐναντίου τῆς συνέσεως, τῆς ἀναισθησίας καὶ ἀμαθίας. Πρὸς Θεόκριτον (5, 2) « ὕς ποκ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισε », Πλούταρχον (ἐν β. Δημοσθ. 11) « ὕς τὴν Ἀθηναῖαν » κ. ἔ.

Στ. 40 Ἡ μόνη δυνατὴ συμπλήρωσις εἶνε, νομίζω, εἴπαντα δὲ ταῦτα. Ὑπονοητέον δ' ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπροσώπως τὸ ἐδόκει οἱ.

Στ. 41. Ἡ συμπλήρωσις βεβαιοῦται ἐκ τῶν ἐν στ. 77—78.

Στ. 42. Τὸ προεθύσατο ἀναπολεῖ ἡμῖν τοὺς στίχους ἐκείνους τοῦ Ἀριστοφάνους (Πλούτος, 660). « Ἐπεὶ δὲ βωμῶ πόπανα καὶ προθύματα καθωσιώθη, » κτλ.

Στ. 44. Ἡ μετὰ τινος βεβαιότητος συμπλήρωσις τῶν ἐλλειπόντων ἐπτὰ γραμμάτων εἶνε ἀδύνατος. Πιθανὰς συμπληρώσεις δυνάμεθα νὰ προβάλλωμεν πολλάς, καὶ μία τούτων ἔστω ἢ διὰ τοῦ: καὶ θύωρ.

Στ. 45. Ἀποθύσειν, οἶονεὶ ὡς ὑποχρεωτικὴν θυσίαν προσενεγκεῖν.

Ἰατρα ἀντὶ τοῦ ἰατρεῖα, λέξις σχηματισθεῖσα κατ' ἀναλογίαν τοῦ δίδακτρα καὶ μνημονευομένη μόνον παρὰ τοῦ Ἡσυχίου· « ἰατρα = οἱ μισθοὶ τῆς θεραπείας ».

Στ. 50. Τὰ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στίχου τούτου ἐλλείποντα συνεπλήρωσα κατὰ τὰ ἐν στίχῳ 62. Ἡ χρῆσις δὲ τοῦ κα εἶνε συχνὴ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ.

Στ. 54. Ἡ ἔννοια τῶν ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ἔχει οὕτως: ὁ Ἐγγέδωρος ἔπασχε τὴν αὐτὴν νόσον ἦν καὶ ὁ Πανδάρου, ἦτοι εἶχε στίγματα ἐν τῷ προσώπῳ, ἐρχόμενος δὲ εἰς τὸ Ἰερὸν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἔλαβε παρὰ τοῦ Πανδάρου χρήματά τινα ἵνα ἀντ' αὐτοῦ καταθέσῃ αὐτὰ ἐν τῷ ναῶ, δὲν ἐξέτελεσεν ὅμως τὴν παραγγελίαν ταύτην, καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ (ὅστις ὡς θεὸς ἐγίνωσκε τὰ γινόμενα), ἠρνήθη ὅτι ἔλαβεν αὐτὰ προσθεὶς ὅτι, ἂν τύχη θεραπείας, θέλει ἀφιερῶσαι τῷ θεῷ εἰκόνα. Ἄλλ' ὁ Ἀσκληπιὸς τιμωρῶν αὐτὸν ἐπὶ τῷ νοσησῶ τῶν χρημάτων περιέδεσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ τῆς ταινίας, δι' ἧς εἶχε περιδέσει καὶ τὸ μέτωπον τοῦ Πανδάρου, καὶ οὐ μόνον δὲν ἐθεράπευσεν αὐτόν, ἀλλὰ τοῖς ὑπάρχουσι στίγμασι προσέθηκε καὶ τὰ τοῦ Πανδάρου, ἅτινα, ἐννοεῖται, ἦσαν ἀποτετυπωμένα ἐπὶ τῆς ταινίας. Γράμματα καλοῦνται καταφανῶς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τὰ ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Πανδάρου στιγμάτων. Ἡ αὐτὴ δὲ λέξις γράφεται κατωτέρω (ἐν στίχῳ 66) δι' ἐνός

μ. Σχηματίζεται ἄρα γε ἐκ τοῦ γράω, ἢ κατὰ λάθος παρέλειψεν ὁ χαρακτήρας τὸ ἕτερον μ;

Στ. 55. Προθύμως θὰ συνεπλήρουν τὰ ἐλλείποντα διὰ τοῦ ποιάν, ἂν μὴ ἔλλειπον εἰσετι δύο γράμματα.

Στ. 56. Ἡ γενομένη συμπλήρωσις βεβαιοῦται ἐκ τῶν ἐν στ. 58.

Στ. 64. ἐγκατοπερίξασθαι: Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Δωριέων κυρίως τροπῆς τοῦ σ εἰς ξ ἐν τῷ Μέλλον καὶ Ἄορίστῳ ἴδε Ahrens. § 11.

Στ. 72. Ἄτερόπτιλος δι' ἐνός λ γεγραμμένον καὶ οὐχὶ διὰ δύο, ὡς ἐν στ. 34. Τὸ ἀπλοῦν δὲ ὀπίλλος γράφεται πανταχοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ διὰ δύο λ. Ἐπειδὴ δ' ἡ ἀτερόπτιλος λέξις ἕνεκα τοῦ πρώτου αὐτῆς συνθετικοῦ μέρους (ἄτερος) δὲν δύναται νὰ σημαίνῃ ἄλλο τι, ἢ τυφλὸς κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν. ὡς καὶ ἐν στ. 34 τοιαύτην τινα σημασίαν πάντως θὰ ἔχει καὶ ἐνταῦθα καὶ οὐχὶ καθ' ὀλοκληρίαν τυφλός, ὡς θὰ ἐνόμιζέ τις ἴσως ἐκ τοῦ ἐν στ. 75 νομίζειν βλεψέσθαι. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀπολύτως εἰρημένον, ἀλλ' ὑπινεῖται τῷ ἑτέρῳ (τῷ πάσχοι) ὀφθαλμῷ.

Στ. 79. Κώθων εἶνε ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ἱάματος, διότι περὶ κώθωνος πρόκειται.

Στ. 83—84. Δυνάμεθα ν' ἀναγνώσωμεν καὶ οὕτως: τί ὦ ἄθλι', ἔφα.

Στ. 85. Συναίθησι, πρωτοφανῆς τύπος τοῦ β'. ἐνικοῦ προσώπου, ὁ ἀρχικός, ὡς γνωστόν, τύπος τοῦ προσώπου τούτου κατὰ τοὺς γλωσσολόγους.

Στ. 89. Τὸ πρῶτον τοῦ στίχου γράμμα ἦτο Ο, ἀλλ' εἶτα ὁ χαρακτήρας ἐπέγραψεν ἐπ' αὐτοῦ Σ διορθῶν αὐτό. Τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἀσυνήθης ἀποχώρισις τοῦ ὡς ἐν τέλει τοῦ προηγούμενου καὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ προκειμένου στίχου ἐξηγεῖται ἴσως οὕτως Ἐπρόκειτο νὰ γραφῇ ἡ μόνη κατάλληλος ἔκφρασις «ὁ δὲ ἀκούσας ἀνέθηκε» κτλ. παραλειφθείσης ὁμοίως κατὰ λάθος τῆς συλλαβῆς ας, μετεβλήθη ἐξ ἀνάγκης ἡ ἔκφρασις εἰς τὸ «ὡς δὲ ἄκουσε, ἀνέθηκε» τοῦτο δ' ἐγένετο προστεθέντος Ω εἰς τὸν προηγούμενον στίχον καὶ διορθωθέντος τὸ Ο εἰς Σ.

Στ. 90—94. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἱάματι τούτῳ λεγομένων ἐξάγομεν ὅτι τὸ Ἄβατον ἦτο ἀρκούντως ὑψηλὸν οἰκοδόμημα καὶ ὅτι ἢ θὰ ἦτο ὑπαίθριον,

ὅπερ ἀπίθανον (διότι πῶς ἀσθενεῖς θὰ ἐκοιμῶντο ἐν ὑπαίθρῳ), ἢ θὰ εἶχε θυρίδας, διότι μόνον διὰ τούτων ἐδύνατο νὰ βλέπῃ τοὺς ἐν αὐτῷ κοιμωμένους ἀσθενεῖς ὁ ἐπὶ τοῦ δένδρου ἀναβάς Αἰσχίνης, διὰ τῶν θυρῶν βεβαίως οὐχί, πρῶτον μὲν διότι αὐταὶ θὰ ἦσαν κεκλεισμέναι, δεύτερον δὲ διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀναβῇ ἐπὶ δένδρου. Τὸ Ἄβατον τοῦτο ἀπεκαλύφθη νῦν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ὡς εἰκόζω, καὶ εἶνε αὐτὸ ἐκεῖνο οὐτινος ἐμνημόνευσα ἤδη ἐν σελ. 197 (Περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου θέλω γράψαι τὰ δέοντα ἐν τοῖς κατὰ τὸ προσηχῆς ἔτος ἐκδοθησομένοις πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας).

Στ. 98. Ἀνὴρ τορωναῖος δευμέλας: εἶνε ἡ τοῦ ἱάματος ἐπιγραφὴ ἐν ἣ ὑπονοητέον εἶχε ἢ τοιοῦτόν τι, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐν στίχῳ 104: «Ἀνὴρ ἐν αἰδοίῳ λίθον». Δὲν εἶνε δὲ κανονικαὶ προτάσεις αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται, διότι εἶνε περιληψίς τοῦ περιεχομένου καὶ οἰοῦνται ἐν τῷ περιθωρίῳ, κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν, γεγραμμένα.

Ἡ λέξις δευμέλας εἶνε πρωτοφανῆς καὶ ἀπαντᾷ μόνον παρ' Ἡσυχίῳ καὶ δὴ ὑπὸ τὸν τύπον δευβλεῖς (=βδέλλαι). Σημειωτέον ὁμοίως ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ οὐδ' ἐλαχίστη ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὡς πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς λέξεως. Ταῦτα λέγω ἵνα μὴ τις νομίσῃ ὅτι ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγνώσει τῆς ἐπιγραφῆς ἐγένετο λάθος τι καὶ τὸ Β ἐξελήφθη δῆθεν ὡς Ε. Ὡστε διορθωτέον τὸ τοῦ Ἡσυχίου κείμενον.

Στ. 100. Χεῖρας: ἐνταῦθα μόνον διὰ τοῦ εἰ, ἄλλως πανταχοῦ διὰ τοῦ η.

Στ. 103—104. Παρατηρητέος ὁ πρωτοφανῆς τύπος κυκῆι, δοτ. τοῦ κυκεών.

Στ. 110. Ἡ διὰ τοῦ ι γραφὴ τοῦ ἦνικε εἶνε μοι πρωτοφανῆς, ἐν ᾧ ἐν στίχῳ 113 γράφεται, ὡς συνήθως διὰ τοῦ εἰ. Ἡ διὰ τοῦ ι γραφὴ ἀπαντᾷ καὶ ἐν ἑτέρῳ ἐκ Τροιζήνος ἐπιγραφῇ ἐκδοθησομένη προσηχῶς ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ, καὶ δὴ οὐχὶ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις.

Στ. 112. Ὡς πρὸς τὸ ἀστάς δύσκολον εἶνε νὰ εἴπῃ τις ἂν ὁ χαρακτήρας παρέλειψε τὸ ν ἢ ἂν ὁ τύπος οὗτος ἐσχηματίσθη κατ' ἀποκοπὴν αὐτοῦ.

Στ. 114. μεθήμερα: περίεργος πρωτοφανῆς

ἐπιρρηματικούς σχηματισμούς ἀναλογῶν πρὸς τὸ τῆς ὁμιλουμένης γλώσσης σήμερα καὶ ἀπομεσήμερα καὶ σχηματισθεὶς καταφανῶς ἐκ τοῦ μεθ' ἡμέραν.

Στ. 117. *ιάσατο τῆ γλώσσα* κτλ. Πρβλ. Ἄριστοφάνους Πλοῦτον Στ. 733—736 καὶ 741.

Στ. 119. *ἐπιπῆν*: πρωτοφανῆς τύπος.

Στ. 120. *Ἀλικέτας ἀλικός*, ἦτοι ὁ κάτοικος τῆς Ἀλίκης. Τοῦτο σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ χωρίον ἐκεῖνο τοῦ Παυσανίου (2, 36, 1): «ἡ δὲ Ἀλίκη » τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν ἐστὶν ἔρημος, ὤκειτο δὲ καὶ » αὕτη ποτέ, καὶ Ἀλικὸς λόγος ἐν στήλαις ἐστὶ » ταῖς Ἐπιδαυρίων, αἵ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὰ ἰάμα- » ματα ἐγγεγραμμένα ἔχουσιν· ἄλλο δὲ σύγγραμ- » μα οὐδὲν οἶδα ἀξιόχρεων, ἐνθα ἡ πόλις Ἀλίκης » ἢ ἀνδρῶν ἐστὶν Ἀλικῶν μνήμη» (1). Ἐπειτα ἀπὸ τοῦ λαμπρῶν τοῦτο τεκμήριον τοῦ ἀξιόπιστου τοῦ Παυσανίου, ὃς ἐξακολουθῶσι τινὲς νὰ λέγωσιν αὐτὸν μετὰ μεγάλης εὐκολίας ἐπιτόλαιον καὶ κακῆς πίστεως, ὃς εἴπωσι τυγχόν ὅτι δὲν ἐπεσκέφθη οὐδὲ τὴν Ἐπιδαυρίαν, ὡς εἶπον τοῦτο καὶ περὶ Ὀλυμπίας!

Τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Παυσανίου σὺν τῷ προκειμένῳ ἰάματι εἶνε πρὸς τούτοις σπουδαῖα καὶ διὰ

τοῦτο, ὅτι ἐναργῶς πλέον δεικνύουσι ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐπιγραφή εἶνε τῶν ἐξ ἐκείνων στηλῶν, ὃς ἀναφέρει ὁ περιηγητής, διότι τῇ ἀληθείᾳ, ἀφοῦ τὰ πάντα τινὲς τίθενται ἐν ἀμφιβόλῳ, δυνατὸν ἦτο καὶ περὶ τούτου νὰ ἐκφράσωσιν ἐνδοιασμούς.

Στ. 125—126. Ἀφοῦ ἡ Κορωνίς γεννήσασα τὸν Ἀσκληπιὸν ἐξέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὄρος Μύργιον καὶ εἶτα Τίθιον, ἔδιδε γάλα εἰς τὸ βρέφος μία τῶν περὶ τὸ ὄρος αἰγῶν καὶ ἐφύλασσε αὐτὸ ὁ τοῦ ποιμνίου φρουρὸς κύων (Παυσ. 2, 26, 4). Ἐκ τούτου ὁ κύων ἦτο ἱερὸν τῷ Ἀσκληπιῷ ζῶον καὶ ὁ Θρασυμήδης συμπαρέστησεν αὐτὸν σὺν τῷ ὄφει ἐν τῷ τοῦ θεοῦ χρυσελεφαντίνῳ ἀγάλματι. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προκειμένῳ δ' ἰάματι μανθάνομεν ὅτι ὁ κύων ἰδιαιτέρας ἀπήλαυεν ἐν τῷ Ἱερῷ τιμῆς καὶ ἱαματικὴν δύναμιν, ὥσπερ ὁ ὄφις, ἐκέκτητο.

Τὸ κύριον ὄνομα συνεπλήρωσα εἰς Θύσων, διότι τὸ ἐφθαρμένον ἀρχικὸν γράμμα φαίνεται οἰοῖται Θ.

Ἄιδης: Παρατηρητέα ἡ ἐνεργητικὴ τῆς λέξεως σημασία (=οὐ βλέπων).

Καὶ ἐν τῇ ἐτέρᾳ στήλῃ κύων τῶν ἱερῶν ἐθεράπευσε τῆ γλώσσα παιῖδα ἔχοντα φθῆμα ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ.

60

Ε Π Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Π Α Ι Λ Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ
 Μ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ Α Π Ε Λ Λ Α Σ Ι Δ Ρ Ι Ε Υ Σ Μ Υ Λ Α Σ Ε Υ Σ Μ Ε Τ Ε Π Ε Μ Φ Θ Η Ν
 Υ Π Ο Τ Ο Υ Θ Ε Ο Υ Π Ο Λ Λ Α Κ Ι Σ Ε Ι Σ Ν Ο Σ Ο Υ Σ Ε Ν Π Ι Π Τ Ω Ν Κ Α Ι Α Π Ε Ψ Ι
 Α Ι Σ Χ Ρ Ω Μ Ε Ν Ο Σ Κ Λ Τ Α Δ Η Τ Ο Ν Π Λ Ο Υ Ν Ε Ν Α Ι Γ Ε Ι Ν Η Κ Ε Κ Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ν
 5 Μ Ε Μ Η Π Ο Λ Λ Α Ο Ρ Γ Ι Ξ Ε Σ Θ Α Ι Ε Π Ε Ι Δ Ε Ε Γ Ε Ν Ο Μ Η Ν Ε Ν Τ Ω Ι Ι Ε Ρ Ω Ε
 Κ Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ν Ε Π Ι Δ Υ Ο Η Μ Ε Ρ Α Σ Σ Υ Ν Κ Α Λ Υ Ψ Α Σ Θ Α Ι Τ Η Ν Κ Ε Φ Α Λ Η Ν
 Ε Ν Α Ι Σ Ο Μ Β Ρ Ο Ι Ε Γ Ε Ν Ο Ν Τ Ο Τ Υ Ρ Ο Ν Κ Α Ι Α Ρ Τ Ο Ν Π Ρ Ο Λ Α Β Ε Ι Ν Σ Ε Λ Ε Ι
 Ν Α Μ Ε Τ Α Θ Ρ Ι Δ Α Κ Ο Σ Α Υ Τ Ο Ν Δ Ι Α Υ Τ Ο Υ Λ Ο Υ Σ Θ Α Ι Δ Ρ Ο Μ Ω Γ Υ Μ Ν Α Ξ Ε
 Σ Θ Α Ι Κ Ι Τ Ρ Ι Ο Υ Π Ρ Ο Λ Α Μ Β Α Ν Ε Ι Ν Τ Α Α Κ Ρ Α Ε Ι Σ Υ Δ Ρ Α Π Ο Β Ρ Ε Ξ Α Ι Π Ρ Ο Σ
 10 Τ Α Ι Σ Α Κ Ο Α Ι Σ Ε Ν Β Α Λ Λ Α Ν Ε Ι Ω Π Ρ Ο Σ Τ Ρ Ι Β Ε Σ Θ Α Ι Τ Ω Ι Τ Ο Ι Χ Ω Ι Π Ε Ρ Ι Π Α Τ Ω Ι Χ Ρ Η
 Σ Θ Α Ι Υ Π Ε Ρ Ω Ω Α Ι Ω Ρ Α Ι Σ Α Φ Η Π Η Λ Ω Σ Α Σ Θ Α Ι Λ Ν Υ Π Ο Δ Η Τ Ο Ν Π Ε Ρ Ι
 Π Α Τ Ε Ι Ν Π Ρ Ι Ν Ε Ν Β Η Ν Α Ι Ε Ν Τ Ω Ι Β Α Λ Λ Α Ν Ε Ι Ω Ε Ι Σ Τ Ο Θ Ε Ρ Μ Ο Ν Υ Δ Ρ Ο
 Ο Ι Ν Ο Ν Π Ε Ρ Ι Χ Ε Α Σ Θ Α Ι Μ Ο Ν Ο Ν Λ Ο Υ Σ Α Σ Θ Α Ι Κ Α Ι Α Τ Τ Ι Κ Η Ν Δ Ο Υ Ν Α Ι
 Τ Ω Ι Β Α Λ Λ Α Ν Ε Ι Κ Ο Ι Ν Η Θ Υ Σ Α Ι Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Η Π Ι Ο Ν Η Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ι Ν Ι Α Ι Σ
 15 Γ Α Λ Λ Α Μ Ε Τ Α Μ Ε Λ Ι Τ Ο Σ Π Ρ Ο Λ Α Β Ε Ι Ν Μ Ι Α Δ Ε Η Μ Ε Ρ Α Π Ι Ο Ν Τ Ο Σ Μ Ο Υ Γ Α

(1) Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Παυσανίου κατέστησέ με προσεκτικὸν ὁ σύμβουλος τῆς Ἐταιρίας κ. Στέφανος Δραγούμης, ὅστις ἦλθεν ἐνταῦθα κατὰ συγκυρίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀνασκαφῶν τὴν ἡμέραν ἀκρι-

βῶς, καθ' ἣν εὐρέθη ἡ ἐπιγραφή αὕτη, καὶ ἔχων ἀνὰ χεῖρας τὸν Παυσανίαν ἠρώτησέ με εὐθύς, ἂν ἐν αὐτῇ γίνεται μνεῖα Ἀλικῶν τινος!

ΛΑΜΟΝΟΝΕΙΠΕΝΜΕΛΙΕΜΒΑΛΕΕΙΣΤΟΓΑΛΛΑΙΝΑΔΥΝΗΤΑΙΔΙΑΚΟ
 ΠΤΕΙΝΕΠΕΙΔΕΕΔΕΗΘΗΝΤΟΥΘΕΟΥΘΑΤΤΟΝΜΕΑΠΟΛΥΣΑΙΩΜΗΝΑ
 ΠΥΙΚΑΙΑΛΣΙΝΚΕΧΡΕΙΜΕΝΟΣΟΛΟΣΕΞΙΕΝΑΙΚΑΤΑΤΑΣΑΚΟΑΣΕΚΤΟΥ
 ΑΒΑΤΟΥΠΑΙΔΑΡΙΟΝΔΕΗΓΕΙΣΘΑΙΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝΕΧΟΝΑΤΜΙΣΟΝ
 20 ΚΑΙΤΟΝΙΕΡΕΑΛΕΓΕΙΝΤΕΘΕΡΑΠΕΥΣΑΙΧΡΗΔΕΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙΤΑΙΑΤΡΑ
 ΚΑΙΕΠΟΙΗΣΑΑΕΙΔΟΝΚΑΙΧΡΕΙΜΕΝΟΣΜΕΝΤΟΙΣΑΛΣΙΚΑΙΤΩΙΝΑΠΥ
 .ΥΓΡΩΙΗΛΓΗΣΑΛΟΥΜΕΝΟΣΔΕΟΥΚΗΛΓΗΣΤΑΥΤΑΕΝΕΝΝΕΑΗΜΕ
 .ΑΙΣΑΦΟΥΗΛΘΟΝΗΨΑΤΟΔΕΜΟΥΚΑΙΤΗΣΔΕΞΙΑΣΧΙΡΟΣΚΑΙΤΟΥ
 ΜΑΣΤΟΥΤΗΔΕΕΞΗΣΗΜΕΡΑΕΠΙΘΥΟΝΤΟΣΜΟΥΦΛΟΞΑΝΑΔΡΑΜΟΥ
 25 .ΑΕΠΕΦΛΕΥΣΕΤΗΝΧΕΙΡΑΩΣΚΑΙΦΛΥΚΤΑΙΝΑΣΕΞΑΝΘΗΣΑΙΜΕΤΟ
 ΛΙΓΟΝΔΕΥΓΙΗΣΗΧΕΙΡΕΓΕΝΕΤΟΕΠΙΜΕΙΝΑΝΤΙΜΟΙΑΝΗΘΟΝΜΕ
 ΤΕΛΑΙΟΥΧΡΗΣΑΣΘΑΙΠΡΟΣΤΗΝΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑΝΕΙΠΕΝΟΥΜΗΝΗΛ
 ΓΟΥΝΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΣΥΝΕΒΗΟΥΝΦΙΛΟΛΟΓΗΣΑΝΤΙΜΟΙΣΥΝΠΛΗ
 ΡΩΘΗΝΑΙΧΡΗΣΑΜΕΝΟΣΤΩΕΛΑΙΩΑΠΗΛΛΑΓΗΝΤΗΣΚΕΦΑΛΑΛΓΙ
 30 ΑΣΑΝΑΓΑΡΓΑΡΙΣΕΣΘΑΙΨΥΧΡΩΠΡΟΣΤΗΝΣΤΑΦΥΛΗΝΚΑΙΓΑΡΠΕΡΙ
 ΤΟΥΤΟΥΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΤΟΝΘΕΟΝΤΟΑΥΤΟΚΑΙΠΡΟΣΠΑΡΙΣΘΜΙΑΕΚΕ
 ΛΕΥΣΕΝΔΕΚΑΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΑΥΤΑΧΑΡΙΝΕΙΔΩΣΚΑΙΥΓΙΗΣΓΕ
 ΝΟΜΕΝΟΣΑΠΗΛΛΑΓΗΝ

Ἐπὶ ἱερέως Ποπλίου Αἰλίου Ἀντιόχου.

Μ. Ἰούλιος Ἀπελλᾶς Ἰδριεύς Μυλασεὺς μετεπέμψθη
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ πολλάκις εἰς νόσους ἐνπίπτων καὶ ἀπεψί-
 αϊς χρώμενος. Κατὰ δὴ τὸν πλοῦν ἐν Αἰγείνῃ ἐκέλευσέν
 5 με μὴ πολλὰ ὀργίζεσθαι, ἐπεὶ δὲ ἐγενόμην ἐν τῷ ἱερῶι,
 ἐκέλευσεν ἐπὶ δύο ἡμέρας συναλύψασθαι τὴν κεφαλὴν,
 ἐν αἷς ὄμβροι ἐγένοντο, τυρὸν καὶ ἄρτον προλαβεῖν, σέλει-
 να μετὰ θρίδακος, αὐτὸν δι' αὐτοῦ λούσθαι, δρόμω γυμνάζε-
 σθαι, κιτριῦ προλαμβάνειν τὰ ἄκρα, εἰς ὕδωρ ἀποβρέξαι, πρὸς
 10 ταῖς ἀκοαῖς ἐν βαλανείῳ προστριβεσθαι τῷ τοίχῳ. περιπάτω χρῆ-
 σθαι ὑπερώφ αἰώραις, ἀφῆ πηλώσασθαι, ἀνυπόδητον περι-
 πατεῖν πρὶν ἐνθῆναι ἐν τῷ βαλανείῳ, εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ
 οἶνον περιχέασθαι, μόνον λούσασθαι καὶ ἀπτικὴν δοῦναι
 τῷ βαλανεί, κοινῇ θῦσαι Ἀσκληπιῶ ἥπιον ἢ ἐλευσεινίαις,
 15 γάλα μετὰ μέλιτος προλαβεῖν· μιξὴ δὲ ἡμέρα πίνοντος μου γά-
 λα μόνον, εἶπεν, μέλι ἔμβαλλε εἰς τὸ γάλα, ἵνα δύνηται διακό-
 πτειν. Ἐπεὶ δὲ ἐδέχθη τὸ θεοῦ θάττον με ἀπολύσαι, ὤμην (ν)ά-
 πυϊ καὶ ἀλσὶν κεραιμένος ὄλος ἐξίεναι κατὰ τὰς ἀκοὰς ἐκ τοῦ
 ἀβάτου, παιδάριον δὲ ἠγείσθαι θυμιατήριον ἔχον ἀτμίζον
 20 καὶ τὸν ἱερέα, λέγειν τε θεραπεῦσαι χρῆ δὲ ἀποδιδόναι τὰ ἴατρα.
 Καὶ ἐποίησα ἃ εἶδον, καὶ κεραιμένος μὲν τοῖς ἀλσὶ καὶ τῷ νάπυ-
 [ῖ] ὑγρῶι ἤλγησα, λούμενος δὲ οὐκ ἤλγησα. Ταῦτα ἐν ἐννέα ἡμέ-
 [ρ]αῖς ἀφ' οὗ ἤλθον. (ἠψατο δέ μου καὶ τῆς δεξιᾶς χιρὸς καὶ τοῦ
 μαστοῦ). Τῇ δὲ ἐξῆς ἡμέρᾳ, ἐπιθύοντός μου, φλόξ ἀναδραμοῦ-

- 22 [σ]α ἐπέφλευσε τὴν χεῖρα, ὡς καὶ φλυκταίνας ἐξάνθησαι. Μετ' ὀλίγον δὲ ὑγιῆς ἡ χεὶρ ἐγένετο ἐπιμεινάντι μοι ἄνηθον μετ' ἐλαίου χρήσασθαι. Πρὸς τὴν κεφαλαλγίαν εἶπεν (οὐ μὴν ἤλγουν τὴν κεφαλὴν. Συνέβη οὖν, φιλολογήσαντί μοι συμπληρωθῆναι, χρησάμενος τῷ ἐλαίῳ ἀπηλλάγην τῆς κεφαλαλγίας) ἀναγαργαρίζεσθαι ψυχρῶ πρὸς τὴν σταφυλὴν (καὶ γὰρ περὶ τούτου παρεκάλεσα τὸν θεόν), τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς παρίσθμια. Ἐκέλευσεν δὲ καὶ ἀναγράψαι ταῦτα χάριν εἰδώς· καὶ ὑγιῆς γένόμενος ἀπηλλάγην.

Ταῦτα εἶνε γεγραμμένα ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῶς ἐχούσης ὕψος 1,00, πλάτος 0,50 καὶ πᾶχος 0,09. Μῆκος τῶν γραμμάτων 0,01. Ἔχει δὲ πρὸς τὰ ἄνω ἢ πλάξ τρία ἀνθέμια ἐσχηματισμένα δι' ἐγγλυφῆς τοῦ μεταξὺ ἐμβαδοῦ, ἧτοι κοιλαναγλυφικῶς γεγλυμμένα. Διατηρεῖται δὲ ἐν καλλίστῃ καταστάσει καὶ εὐανάγνωστος εἶνε· ἡ ἔννοια ὁμῶς τῶν γεγραμμένων εἶνε ἐνιαχοῦ ἀκατάληπτος, τῆς συνθέσεως τοῦ λόγου οὐσης ἀμελοῦς καὶ ὅλως συγκεχυμένη (1). Ἐν τοῖς ἐπομένοις θέλω προσπαθήσει νὰ ἐκθέσω, ἢν νομίζω πιθανωτέραν ἐρμηνείαν.

Ὡς πρὸς τὴν ὀρθογραφίαν δὲ παρατηρητέον, ὅτι ὁ χαρακτὴς ὑπέπεσεν εἰς ἱκανὰ λάθη ἕνεκα μάλιστα τῆς προφορᾶς. Τὸ προσγεγραμμένον Ι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραλείπεται. Τινὰ δὲ γράμματα εἶνε συνδεδεμένα, οἷον τὰ ΡΗ ἐν στ. 10 ἐν τῇ λέξει χρῆσθαι καὶ τὰ ΜΕ ἐν τῷ τέλει τῶν στίχων 25 καὶ 26.

Εὐρέθη δὲ καὶ ἡ ἐπιγραφή αὕτη πλησίον τοῦ ναοῦ καὶ ἐχρησίμευε πρὸς ἐπίστρωσιν τοῦ ἐδάφους μεσαιωνικῆς οἰκίας, ἀνεστραμμένη εὐτυχῶς οὕσα καὶ διὰ τοῦτο ἐν καλλίστῃ καταστάσει διατηρηθεῖσα.

Στ. 1. Ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱερέως, ἔπεται ὅτι ὁ ἱερεὺς οὗτος ἦτο ὁ ἀνώτατος ἐν τῷ Ἱερῷ ἀρχιερεὺς, ὁ ἱεροφάντης. Περὶ τοῦ ἱερατικοῦ τούτου ἀξιωματος εἶπον τινὰ ἐν τῷ Α'. τεύχει τῆς Ἐφημερίδος ταύτης. (Σελ. 26. ἀρ. 1).

(1) Τοῦτο δ' εἶνε ἀποτέλεσμα ὄχι τόσο τῶν μεταγενεστέρων χρόνων καθ' ὅς ἐγράφη ἢ ἐπιγραφή, ὅσον τῆς καταγωγῆς τοῦ γράφοντος ἀσθενοῦς, ὅστις Κάρ ὢν δὲν ἐγνώριζεν, ὡς φαίνεται, καλῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Στ. 2. Ἰδριεύς, ὁ κάτοικος τῆς Ἰδριάδος, πόλεως τῆς Καρίας. Μυλασεύς, ὁ κάτοικος τῶν Μυλάσων, πόλεως ὠσαύτως τῆς Καρίας. Εἶνε δὲ περιεργός ἢ ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ συνένωσις τῶν δύο τούτων ἐθνικῶν ὀνομάτων προερχομένη ἐκ τούτου ἴσως ὅτι ὁ Ἀπελλῆς θὰ κατήγετο μὲν ἐκ τῆς μιᾶς τῶν πόλεων τούτων, θὰ κατῴκει δὲ ἐν τῇ ἐτέρᾳ.

Ἄγνωστου δ' ὄντος τοῦ ἀσθενοῦς τούτου δὲν δύναμεθα ἀκριβῶς νὰ ὀρίσωμεν τοὺς πάντως μεταγενεστέρους ῥωμαϊκοὺς χρόνους τῆς ἐπιγραφῆς.

Στ. 5. Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὴν σοφὴν ὄντως παραγγελίαν: *Μὴ πολλὰ ὀργίζεσθαι.*

Στ. 7. Τὸ *προλαβεῖν* σημαίνει ἐνταῦθα τρώγειν, οἰονεὶ ὡς πρόγευμα λαμβάνειν. Ἡ σημασία αὕτη τοῦ ῥήματος τούτου καταφαίνεται ἔτι ἐναργέστερον ἐν Στ. 15.

Στ. 7—8. *Σέλεινα μετὰ θροῖδακος*: ὑπονοεῖται τὸ *προλαβεῖν*.

Στ. 8. *αὐτὸν δι' αὐτοῦ λοῦσθαι*, μόνον δηλ. καὶ οὐχὶ τῇ βοθηεῖα ὑπηρετοῦ, πρὸς κίνησιν καὶ ἄσκησιν τοῦ σώματος, ὡς φαίνεται.

Στ. 8—9. τὸ δρόμῳ γυμνάζεσθαι δὲν δηλοῖ ἀπλῶς περιπατεῖν, ἀλλ' ἐν τοῖς δημοσίοις γυμναστηρίοις ἀσκεῖσθαι δρόμῳ. Τοιοῦτόν τι δημόσιον γύμνασμα ἐν τῷ Ἱερῷ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ἦτο, ὡς φαίνεται, καὶ τὸ « περιπάτω ὑπερώω αἰώραις χρῆσθαι ». (Στ. 11—12).

Στ. 9—10. *κιτρίου προλαμβάνειν τὰ ἄκρα* κτλ. Ἀσαφή εἶνε ταῦτα. Σημαίνει ἄρα γε τὸ προλαμβάνειν ὅ,τι ἐν στίχῳ 7 καὶ 15; τότε τὸ *κιτρίον* σημαίνει τὸν καρπὸν τῆς κιτράας, τὸ κίτρον, καὶ ἡ σύνταξις βαίνει οὕτως: *κιτρίου προλαμβάνειν τὰ ἄκρα*, εἰς ὕδωρ ἀποβρέξει (αὐτά), ἐν βλαναίῳ προσ-

τρίβεσθαι τῷ τοίχῳ πρὸς ταῖς ἀκοαῖς, (πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ ἐκ τῆς κεφαλαλγίας): Ταῦτα φαίνονται μοι πιθανότερα.

Στ. 10. Ἐν τῇ λέξει βαλαρείῳ παρελείφθη ἡ συλλαβὴ λα καὶ ἐχαράχθη ὑστερον ὑπεράνω τοῦ στίχου μικρότεροις γράμμασιν.

Στ. 10—11. περιπάτω χρῆσθαι ὑπερώῳ αἰώραις: ἴδε τὰ ἐν στίχ. 8—9 λεχθέντα.

Στ. 11. ἀγὴ καλεῖται, ὡς γνωστόν, ἡ κιτρίνη ἄμμος δι' ἧς οἱ ἀθληταὶ ἤλειφον τὸ σῶμα.

Στ. 11—12. ἀνυπόδητον περιπατεῖν: τοῦτο δυνατόν νὰ κεῖται καὶ ἀπολύτως καὶ τότε στικτέον οὕτως: ἀνυπόδητον περιπατεῖν, πρὶν ἐνβῆναι ἐν τῷ βαλαρείῳ εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ οἶνον περιχέασθαι, κτλ.

Στ. 13. μόνον λούσασθαι: ἡ αὐτὸν δι' αὐτοῦ (ὡς ἐν στ. 8) λούσασθαι, ἡ μόνον νὰ λούηται, νὰ μὴ πίνῃ δηλ. ἐκ τοῦ ὕγρου ἐκείνου, (τοῦ οἴνῳ ἀναμειγμένου ὕδατος).

Στ. 13—14. καὶ ἀττικὴν δοῦναι τῷ βαλαρεί: Τοῦτο τὸ παράγγελμα ἦτο, ἐννοεῖται, σπουδαῖον καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ παραλειφθῇ (!), ὡς καὶ τὸ κατωτέρω ἔτι σπουδαιότερον: ἀποδιδόναι τὰ ἴατρα (στ. 20). Ἄν διὰ τῶν μέσων τούτων δὲν ἐπορίζοντο χρήματα οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ οἱ τὰ τῆς περιουσίας τοῦ ναοῦ ἐπιτετραμμένοι, πῶς θὰ ἐδύναντο νὰ κατασκευάσωσι τοσοῦτον λαμπρὰ οἰκοδομήματα ἐν τῷ Ἱερῷ καὶ πολύτιμα ἔργα τῆς τέχνης, καὶ δὴ τὸ ωραιότατον θέατρον τοῦ ἀρχαίου κόσμου;

Στ. 14. θῆσαι Ἀσκληπιῷ ἥπιον ἢ ἐλευσιναῖαι: Τοῦτο δεικνύει ἐναργῶς τὴν σχέσιν τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ πρὸς τὴν τῶν Ἐλευσινίων θεοτήτων ἐκ τούτου καὶ ἱεροφάντης ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἱερῷ. Ἴδε πρὸς τούτοις ὅσα ἔγραψα ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ: Τεῦχ. σελ. 26. ἀρ 1).

Στ. 16. Τὸ διακόπτειν δὲν δύναται νὰ σημαίνῃ ἄλλο τι ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει ἢ ποιεῖν αὐτὸ (τὸ γάλα) ἢ τὰ λοιπὰ φαγητὰ εὔπεπτα.

Στ. 17—20. ζῆμη νάπυι: ὁ χαρακτὴρ παρελείψε τὸ ἐν Ν.

Καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ λοιπὸν ταύτῃ ὑπάρχει ὀπτασία, ἀλλὰ πάντῃ διάφορος τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ, διότι ἐν ἐκείνῃ σὺν τῇ ὀπτασίᾳ ἐγένετο καὶ ἡ θεραπεία, ἐν ᾧ ἐν ταύτῃ ἀποκαλύπτεται, ὡς ὄφειλε, τὸ πρὸς θεραπείαν μέσον.

Στ. 20. κεχρημένος: διὰ τοῦ εἶνε γεγραμμένος ὁ τύπος οὗτος καὶ ἐν στίχῳ 21, ἐνθα παραδόξως παραλείπεται ὁ ἀναδιπλασιασμός πρὸς ἀποφυγὴν, φαίνεται, τῆς ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ κακοφωνίας.

κατὰ τὰς ἀκοαῖς: Ταῦτα κείμενα μετὰ τὸ ἐξίεναι δὲν δύναται νὰ σημαίνωσιν ἄλλο τι, ἢ καθ' ἃ ἤκουον, ἀλλ' ἡ ἔννοια καὶ οὕτως εἶνε πῶς ἀκατάληπτος. Μήπως σημαίνει: κατὰ τὰς ἀκροάσεις, κατὰ τὸν χρόνον δηλ. καθ' ὃν οἱ ἀσθενεῖς ἤκουον τοῦ θεοῦ ἐμφανιζομένου καὶ ἐξετάζοντος τὰ περὶ αὐτούς, ὡς ἐκ τοῦ Πλούτου τοῦ Ἀριστοφάνους γνωρίζομεν καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ: ἦψατο μου δὲ: κτλ. (στ. 23) διδασκόμεθα;

Στ. 19. ἄβατον καλεῖται, ὡς ἐκ τῆς προηγουμένης ἐπιγραφῆς ἐδιδάχθημεν, τὸ οἰκοδόμημα ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ἐκάθευδον οἱ ἀσθενεῖς.

παιδάριον δὲ ἠγεῖσθαι καλ. Ταῦτα ἀναπολοῦσι τὰ ἐν τῷ Πλούτῳ τοῦ Ἀριστοφάνους (στ. 710) « ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον παρέθηκε ».

Στ. 20. Ὑποκείμενον τοῦ θεραπεῦσαι ὑπονοητέον, φαίνεται, τὸν θεόν.

Περὶ τῆς λέξεως ἴατρα ἴδε σημείωσιν ἐν στ. 45 τῆς προηγουμένης ἐπιγραφῆς.

Στ. 21 καὶ χρεμμένος κτλ. Ἡ ἔννοια ἔχει οὕτως: Καὶ ἐποίησα, ἃ εἶδον ἐν τῇ ὀπτασίᾳ (ἦτοι ἤλειψα ἐμαυτὸν νάπυι καὶ ἄλσι), καὶ, ἐν ᾧ εἶχον ἀλειφθῆ διὰ τούτων, ἤσθανόμην πόνον, λουσθεῖς δὲ δὲν ἤλγουν πλέον.

Στ. 23. ἦψατο δὲ μου κτλ. Ταῦτα εἶνε παρεμπίπτων λόγος, ὃν ὁ γράφων ἀσθενὴς ἐλησμόνησε νὰ ἐκθέσῃ ἐν τοῖς ἀνωτέρω περὶ τῆς ὀπτασίας λεχθεῖσι, καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ἐνταῦθα. Τὸ ὑποκείμενον δὲ τοῦ ἦψατο εἶνε ὡσαύτως ὁ θεός.

Στ. 25—31. Τὰ ἀπὸ τοῦδε εἶνε ὅλως συγκεχυμένα καὶ ἀδύνατον νὰ ἐξαχθῇ ἐξ αὐτῶν ὅλως ἱκανοποιούσα καὶ σαφὴς ἔννοια. Δύναται δὲ ταῦτα πολλαχῶς νὰ διαχωρισθῶσι διὰ στίξεως, ἀλλὰ πανταχοῦ προσκόπτει τις καὶ μόνη στίξις παρέχουσα ἔννοιαν τινα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον σαφῆ, εἶνε, πέπεισμαι, ἢ ἐν τῇ μεταγραφῇ. Κατὰ ταῦτα ἡ ἔννοια ἔχει οὕτως: Κατὰ τὴν δεκάτην ἡμέραν, ἀφ' ὅτου ἦλθεν ὁ ἀσθενὴς εἰς τὸ Ἱερόν, ἐν ᾧ ἐτέλει θυσίαν, φλόξ ἔκαυσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ὥστε ἐξήνηθη

σαν φλύκταιναι· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἡ χεὶρ ἐγένετο ὑγιής διὰ τῆς χρήσεως ἀνήθου μετ' ἐλαίου. Διὰ τὴν κεφαλαλγίαν δὲ παρηγγέλθη αὐτῷ ἵνα ποιήσῃται χρῆσιν ψυχρῶν ἀναγαργαρισμῶν πρὸς τὴν σταφυλὴν καὶ πρὸς τὰ παρίσθμια. Ἡ σύνταξις δ' ἔχει οὕτως : Μετ' ὀλίγον δὲ ὑγιής ἡ χεὶρ ἐγένετο, ἐπιμείναντί μοι ἄνηθον μετ' ἐλαίου χρήσασθαι. Πρὸς τὴν κεφαλαλγίαν εἶπεν (ὁ θεὸς) ἀναγαργαρίζεσθαι ψυχρῷ πρὸς τὴν σταφυλὴν (καὶ γὰρ περὶ τούτου, τούτέστι περὶ τῆς κεφαλαλγίας, παρεκίλεσα τὸν θεόν), τὸ αὐτὸ (ποιεῖν δηλ. ἤτοι ἀναγαργαρίζεσθαι) καὶ πρὸς παρίσθμια.

Ἄλλὰ ἐν ᾧ ταῦτα ἐξέθετεν ὁ ἀσθενὴς προσέθηκεν ἐν ὅλως ἀκαταλλήλῳ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ συνήθειαν θέσει παρεμπύπτοντα λόγον, ἐν ᾧ διηγεῖται ὅτι ποιησάμενος χρῆσιν τοῦ ἐλαίου (διὰ τὴν ἴασιν τῆς χειρὸς) ἀπηλλάγη τῆς κεφαλαλγίας. Ἡ σύνταξις τοῦ παρεμπύπτοντος τούτου λόγου ἔχει οὕτως : Οὐ μὴν ἤλθουν τὴν κεφαλαλγίαν· συνέβη οὖν (συλλογιστικὸς λόγος ἀντὶ αἰτιολογικοῦ), φιλολογήσαυτί μοι συμπληρωθῆναι (ἀπολύτως εἰρημμένα, κατὰ τὸ συνελόντι εἰπεῖν καὶ παραπλησίας ἐκφράσεις, δηλοῦντα = ἵνα τελειώσω πλέον, ἀφοῦ ἐπολυλόγησα, διὰ νὰ μὴ τὰ πολυλογῶ), χρησάμενος τῷ ἐλαίῳ ἀπηλλάγη (ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τοῦ συνέβη: συνέβη, ὥστε ἀπηλλάγη) τῆς κεφαλαλγίας.

Τοιαύτη φαίνεται μοι ἡ πιθανώτερα στίξις καὶ ἔρμηνεία τοῦ *rotpourit* τούτου ἐλληνικῶν λέξεων. Δύναται δ' ὡς εἶπον καὶ ἄλλως νὰ στίξῃ τις καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως καλλιτέρα θὰ φανῆ ἴσως εἰς τινα ἢ ἐξῆς στίξις : Μετ' ὀλίγον δὲ ὑγιής ἡ χεὶρ ἐγένετο ἐπιμείναντί μοι ἄνηθον μετ' ἐλαίου χρήσασθαι πρὸς τὴν κεφαλαλγίαν. Εἶπεν κτλ. Ἄλλ' ἔάν διὰ τὴν κεφαλαλγίαν παρηγγέλθη αὐτῷ ἢ χρῆσις τοῦ ἐλαίου, ἀφ' οὗ διὰ τῆς χρήσεως τούτου ὄντως ἢ κεφαλαλγία παρήλθε, πρὸς τί παρηγγέλθησαν αὐτῷ οἱ ψυχροὶ ἀναγαργαρισμοί; Δὲν ικανοποιεῖ λοιπὸν ἢ σύνταξις αὕτη, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἑτέρα τις, πλὴν τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης ἀγούσης ἡμᾶς εἰς ὅπωςδῆποτε πιθανώτερόν τι καὶ σαφέστερον συμπέρασμα.

Κατὰ ταῦτα δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν ἐν συντόμῳ

τὴν διαίταν, εἰς ἣν ὑπεβλήθη ὁ ἀσθενὴς ὡς ἐξῆς :
 α'.) προλαμβάνειν τυρόν καὶ ἄρτον, σέλινα μετὰ θρίδακος, τὰ ἄκρα κιτρίου ἀποβεβρεγμένα ἐν ὕδατι, καὶ γάλα μετὰ μέλιτος.

β'.) δρόμῳ γυμνάζεσθαι

γ'.) περιπάτῳ ὑπερώῳ αἰώραις χρῆσθαι

δ'.) ἀφῆ πηλοῦσθαι

ε'.) ἀνυπόδητον περιπατεῖν πρὶν ἐμβῆναι ἐν τῷ βαλανείῳ

ς'.) εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ τὸ ἐν τῷ βαλανείῳ οἶνον ἐγγεῖν.

ζ'.) προστρίβεσθαι κατὰ τὰ ὦτα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ βαλανείου.

η'.) αὐτὸν δι' αὐτοῦ λούεσθαι.

θ'.) σινάπυϊ καὶ ἄλατι χρίεσθαι

ι'.) ψυχρῷ ἀναγαργαρίζεσθαι πρὸς τὴν σταφυλὴν καὶ πρὸς παρίσθμια.

Πρὸς θεραπείαν δὲ τῆς ὑπὸ τῆς φλογὸς καεῖσης χειρὸς καὶ τῶν φλυκταινῶν αὐτῆς παρηγγέλθη αὐτῷ ἢ χρῆσις ἀνήθου μετ' ἐλαίου.

Ἐν τέλει δὲ παρατηρητέον ὅτι τὰ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἱκανῆν ἔχουσιν ὁμοιότητα πρὸς τὰ ὑπὸ Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐν τοῖς Ἱεροῖς λόγοις ἐκτιθέμενα, διότι ἔχει μόνον ψυχρὰ καὶ θερμὰ λουτρὰ παρηγγέλλοντο καὶ τῷ ἐπιφανεῖ τούτῳ ἀσθενεῖ δι' ὀπτασίας, ἀλλὰ καὶ τινα τῶν ἐνταῦθα ἀναγραφομένων μέσων. Οὕτω παρηγγέλθη καὶ αὐτῷ ἀνυπόδητον περιπατεῖν, διότι λέγει : « δρόμος τέ ἐστιν, ὃν ἔδει δραμεῖν ἀνυπόδητον » (I, σελ. 461). καὶ ἔτι ἀφῆ πηλοῦσθαι ὡς ἐκφαίνεται ἐκ τῶν : « ἦν ἰση- » μερία ἢ μετὰ χειμῶνα ὅτε πηλοῦνται τῷ θεῷ, » ἐμοὶ δ' οὐχ οἷόν τ' ἦν, εἰ μὴ τι σημήναιε παρα- » κινεῖν . . . Τοιούτων δὲ ὄντων προσέταξε χρῆσασθαι τῷ πηλῷ πρὸς τῷ φρέατι τῷ ἱερῷ καὶ λού- » σασθαι αὐτόθεν » (I σελ. 484). Καὶ τὰ ἐν σελίδι δὲ 462 : « ἦν δέ τι φάρμακον οὐ τὰ μὲν καθέ- » καστα οὐ μέμνημαι, ἀλῶν δὲ ὅτι μετεῖχεν, ὡς δὲ » ἐπεπάσαμεν ἔρρει δὴ ταχὺ τοῦ ὄγκου τὸ πλεῖστον » ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὰ : *νάπυϊ καὶ ἀλσί κεχρημένος* τῆς προκειμένης ἐπιγραφῆς.

61.

Ἐν τῷ οἰκήματι, ἐν ᾧ εὐρέθη ἢ προηγουμένη

ἐπιγραφή, ἦτο ἐντετειχισμένη καὶ τετραγωνικὴ ἐπιμήκης λιθίνη στήλη ἔχουσα ἄνω τε καὶ κάτω ἄβακα καὶ κυμάτιον καὶ τὰς ἐξῆς διαστάσεις: ὕψ. 0,75 πλ. 0,26, πχ. 0,23. Ἐν αὐτῇ, ἐντελῶς ἐφθαρμένη κατὰ τὸ κατώτερον μέσον μέρος, ἀναγινώσκονται τὰδε:

Α Γ Α Θ Η
 Τ Ι Β · Κ Λ · Σ Ε Υ Η Ρ Ο Σ
 Σ Ι Ν Ω Π Ε Υ Σ Α Π Ο Λ
 Λ Ω Ν Ι Μ Α Λ Ε Α Τ Α Κ Α Ι
 5 Σ Ω Τ Η Ρ Ι Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω
 Κ Α Τ Ο Ν Α Ρ Ο Ν Ο Θ Ε Ο Σ
 Ε Ι Α Σ Α Τ Ο Ε Ω Ε Ν
 Κ Ο Ι Μ Η Τ Η Χ Ο Ι
 Ρ Α Δ Α Σ Ε Χ Ε Π .
 10 Τ Ο Υ Τ Ρ Α Α Ι
 Κ Α Ρ Κ Ι Ν Ο Ο Σ
 Ε Π Ι Σ Τ Α Τ Ω
 Ο Ι Ο Σ Ε Σ Τ
 Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε
 15 Α Υ Ρ Π Ο Υ
 Ε Τ Ο Υ Σ
 Ε Τ Ο Υ Υ
 ⊕ ○

Ἄγαθῆ [τύχη]
 Τιβέριος Κλαύδιος Σευῆρος
 σινωπεύς Ἀπόλλωνι
 Μαλέατα καὶ
 5 σωτήρι Ἀσκληπιῶ
 κατ' ὄναρ, ἐν ᾧ θεὸς
 εἶσατο ἐ[ν τ]ῷ ἐν-
 κοιμητη[ρίῳ] χοι-
 ράδας ἔχ[οντα] ἐπ[ι]

10 τοῦ τρα[χῆλου κ]αὶ
 καρκίνον ος
 ἐπιστά[ς]
 οἰος ἐστ
 ἐπὶ ἱερε[ως]
 15 Αὐρηλίου Π ου
 ἔτους
 ε του υ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶνε ὡς καὶ ἡ προηγουμένη εὐχαριστήριος ἀναθηματικὴ ἐπὶ γενομένη θεραπείᾳ, σὺν μόνῃ τῇ διαφορᾷ ὅτι δὲν ἀναγράφεται ἐν αὐτῇ τὸ πρὸς τὴν θεραπείαν μέσον. Καὶ θὰ ἦτο τῇ ἀληθείᾳ περιέργον νὰ μάθωμεν πῶς οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐθεράπευον τὰς χοιράδας καὶ δὴ καὶ τὸν καρκίνον!

Τὸ ἀγαθῆ [τύχη] εἶνε γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ ἄβακος τῆς πλακός. Ἐγραψα δὲ ταῦτα ἐν Δοτικῇ πτώσει, διότι ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιγραφῇ παραλείπεται τὸ προσγεγραμμένον Ἰ' δυνατόν ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα (σελ. 221) νὰ εἶνε γεγραμμένα ἐν ὀνομαστικῇ.

Ὡς πρὸς τὴν ἔκφρασιν κατ' ὄναρ πρβ. ἡμετέρας ἐπιγραφὰς Τεῦχ. Α'. σελ. 31. ἀρ. 12 καὶ τεῦχ. Γ'. σελ. 147. ἀρ. 37. σελ. 150. ἀρ. 43 καὶ σελ. 151 ἀρ. 46. Πρβ. καὶ ἐτέραν ἐξ Ἐπιδαύρου ἐπιγραφῆν ἐν Lebas II, 145.

εἶσατο: διὰ τοῦ εἰ γεγραμμένον.

ἐγκοιμητήριον καλεῖται τὸ κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἐπιγραφὰς Ἄβατον, τὸ οἰκοδόμημα δηλ. ἐν ᾧ ἐγκατεκοιμῶντο (ἴδε ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀρ. 59. στ. 10) οἱ ἀσθενεῖς.

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1883.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ.

ΔΥΟ ΣΦΙΓΓΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

(βλ. τὸν πίν. 12).

Αἱ ἐν τῷ προσηρτημένῳ IB' πίνακι κατὰ ἰχνογράφημα τοῦ κ. E. Gilliéron ἀπεικονιζόμεναι δύο

Σφίγγες εἰσὶν ἐκ τῶν εὐρημάτων τῆς τελευταίας ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφῆς, περὶ τῆς ὁποίας